

Nemške čete so zavzele rumunsko mesto Focani.

NEMCI POROČAJO, DA SO VJELI VELIKO ŠTEVILO RUMUNOV IN ZAPLENILI PRECEJ VOJNEGA MATERIJALA. — RUSI SO SE MORALI UMAKNITI PRI GORI ODEBESTI. — RUSI SAMI PRIPONAVAJO, DA SO SE MORALI UMAKNITI. — SOVRAŽNIKU SO SE IZJALOVILI VSI NAPADI SEVERNO OD OLONESKE. — STALIŠČE GRŠKE. — BIVŠI MIN. PREDSEDNIK VENIZELOS.

Petrograd, Rusija, 8. januarja. — Poročilo, ki ga je izdalo rusko vojno ministrstvo, se glasi:

Po dolgotrajnih artilerijskih predpripravih je zavzel sovražnik ozemlje pri Petseu, severozapadno od Focani. Rumuni so se morali na črti umakniti, ker se niso mogli več vstavljati sovražniški premoči.

Takoj zatem je stopila severno od Focani naša težka artilerija v akcijo in s tako silo obstreljevala sovražniške pozicije, da se je moral sovražnik z velikimi izgubami umakniti.

Na bojišču je obležalo polno mrtvih Nemcev, Bolgarov in Avstrijcev. Sovražni napadi severno od Olonecu so bili čisto brezuspešni.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Časopisje poroča o položaju na rumunski fronti sledeče:

— Odkar je padlo mesto Krajeva, je opaziti v rumunskih vrstah veliko zmedenost. Vojaki dezertirajo v celih tropah in se pritožujejo nad svoje častnike, češ, da žnjimi nesramno in naravnost zločinsko postopajo.

Nek časnikarski poročevalci je srečal uglednega rumunskega bankirja, ki mu je povedal, da so ga rumunski vojaki oropali in mu vzeli tudi obleko. Ker ni imel drugega, se je oblekel v uniformo nekega rumunskega častnika.

Stari gospod se je zelo bal Rusov. Rekel je, da Rusi vsakega umore, kogar smatrajo za dezerterja oziroma mišijo, da je žnjimi v kaki zvezi.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Vrhovno poveljstvo nemške armade poroča, da je poveljnik Mackensen zavzel Focani, ki je bilo zadnje oporišče ruskih in rumunskih čet.

Zmagovalci so vjeli skoraj 4.000 ruskih in rumunskih ojakov ter zaplenili veliko vojnega materijala.

Fronta nadvojvode Jožefa: Kljub velikemu viharju neprestano prodiramo v dolini reke Oituz. Vojaške operacije zelo ovira slabo vreme.

Današnje poročilo se glasi:

— Ruše, ki se umikajo proti Focani, neprestano zasledujemo.

London, Anglija, 8. januarja. — Reuterjeva brzojavna agentura je dobila od svojega atenskega poročevalca brzojavko, da je izročila grška vlada potom svojih diplomatičnih zastopnikov zaveznikom odgovor na zadnjo noto.

Vlada ni v tej svoji izjavi zavrnila zavezniske note, pač pa je samo stavila nekaj predlogov in se hoče še nadalje pogajati.

Zadnje dni je bilo sporočeno, da bo Grška zavrnila par točk, toda kot se zdaj sliši, se to ne bo zgodilo.

Zahtevala bo samo odškodnino za one vojake, ki so padli v cestnih bojih z zavezniki.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Milansko časopisje je dobilo iz Aten sledečo brzojavko:

— Te dni se je vršila seja mestnega sveta. Pri tej priliki je bilo sklenjeno, da naj se izpremeni ime ulice "Ulica Venizelosa" v "Ulica 1. decembra." Dne prvega decembra so bile pregnale grške čete zaveznike iz glavnega mesta kraljevine Grške.

Atene, Grško, 8. januarja. — Zdjaj so tudi na Grškem uvedene krušne karte. Nekateri časniški poročevalci pravijo, da se jih poslužuje tudi grški kralj.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Zadnji čas se je na Grškem vse nekako pomirilo. Prebivalstvo ne vpričarja več demonstracij, ampak čaka, kaj bo prinesla bližnja bodočnost. Vesti, da se bo Grška pridružila Nemčiji, Avstriji in Bolgarski, so bile nekoliko pretirane.

Grški kralj noče prej ničesar odločiti, dokler ne bo v vseh ozirih čisto na jasnem.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — O Venizelosu ni že dalj časa nikakega sledu. Baje se še vedno nahaja na Kreti, toda njegov upliv se z vsakim dnem zmanjšuje. Zdjaj niti ne misli več, da bi za časa vojne kaj odločevala njegova beseda.

Podmorski čoln prinese drage kamene.

Amsterdam, Nizozemsko, 8. jan.

"Handelsblad" piše, da bo nek nemški podmorski čoln kmalu pripeljal s seboj en milijon mark vrednih brušenih nemških diamantov.

Več nemških zavarovalnih družb je ponudilo zavarovanje za 8 odstotkov proti vjetju in za 11 odstotkov za vjetje podmorskega čolna.

Demisija grškega poslanika v Parizu.

Agencie Havas poroča: Z oziroma na doporke v Atenah je grški poslanik v Parizu Romanos demisioniral. Demisioniral je tudi svetnik grškega poslanstva, Prine Jurij je prišel v grško poslanstvo, kjer je imel dolg razgovor s poslanikom Romanos. Vlade entente bodo skupno storile korake, da dobi-jo adolčenje za atenski atentat.

Z raznih front.

Boji na francoški fronti. — Spopadi v zraku. — Artilerijski boji. — Odbiti napad.

London, Anglija, 8. januarja. — Sinoči je bilo izdano sledeče uradno vojno poročilo:

Včeraj v mraku je sovražnik trikrat poskusil približati se našim postojankam pri Souchez, toda vsakokrat smo ga poginili na zaji. Predno je prišel do naših strelnih jarkov. Veliko število ranjenih vojakov so Nemci pustili pred našo črto. Artilerija je bila skoro ob celi fronti zelo aktivna in Nemci so posebno hudo obstreljevali Ypres.

Tudi v zraku so se vršili hudi boji med zakopanci. Z uspehom smo bombardirali različne nemške kraje; uničili smo tudi dva nemška zrakoplova in mi pogrešamo dva.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Nemško poročilo pravi: — Ob yperski fronti, pri Ypresu in severno od Somme se vrše vroci artilerijski boji.

S pomočjo zrakoplovov in z obrambnimi topovi smo uničili 6 sovražnih letal.

Pariz, Francija, 8. januarja. — Na vznožju hribov ob reki Meuse se vrše artilerijski boji. V Woëvre in Bois des Chevaliers smo s topovi porušili nemške utrdbe. Na ostali fronti je bila artilerija jako delavna.

Petrograd, Rusija, 8. januarja. — Rusko vojno poročilo se glasi:

Naši oddelki so zavzeli neko vas severno od močvirja Tirul. Po hudem boju smo zavzeli sovražne zakope pri Kalneem. Pri jezuru Babit pa smo vjeli mnogo vojakov, strojne puške, zakopne močnarje in eno težko baterijo. Vse nemške proti napade smo odbili. Od sobote pa do danes smo pri jezuru Babit vjeli 800 nemških vojakov in zaplenili 16 topov. Naše čete so pokazale veliko vstrajnost in izvanredno hrabrost.

Naši zrakoplovci so metali bombe na Kovel in vas Goloby, 30 vrst južno od Kovele, na postajo Zabloc, zahodno od Brodja in na selo Jasenov, jugozajadno od Brodja.

Pri Perpelniku je sovražnik po dolgem bombardiranju dvakrat prišel z ofenzivo proti našim postojankam, toda vselej smo napad odbili.

Pri Novih Selkih so nas Nemci v nedeljo napadli z duševimi plini. Ker smo tak napad pričakovali, smo se že prej zavarovali proti škodljivemu dimu. Ko se je razkazal zadnji dim, se je sovražnik prikazal v večjih kolonah, toda po tistih smo ga nazaj.

Nemško poročilo:

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Vojni urad je izdal sledeče poročilo:

Uradno se je naznanilo, da se vrše v okolici Rige vroci artilerijski boji.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Iz macedonskega bojišča se poroča:

Med jezera Ohrida in Prezbasa so nas napadle močne sovražne čete, ki smo jih pa pregnali.

Rim, Italija, 8. januarja. — Uradno se poroča:

Naša artilerija je ob celi fronti energično odgovarjala sovražnemu ognju. V Trentinu je prišlo do bojev samo med stražami in letalci.

V noči med soboto in nedeljo je naš letalec poletel nad Trst in se je potem ob obrežju vrnil. Na železniško postajo v Nabrežini, Monte Querceto in Hermado smo vrgli bombe, ki so tehtale 200 kilogramov. Obrambne baterije so hudo obstreljevale našega letalca.

Francoska in Angleška.

"Muenchener Neuste Nachrichten" poročajo iz Haaga:

Šef-urednik "Daily Newsa" pri znanja v članku o vladni krizi, da vre na Francoskem valed nezaupanja Angliji, češ, da ne stori zadosti. Za to sramotno sumničanje je v prvi vrsti odgovoren Northcliff s svojim časopisjem.

JOSIP ZELENČ, VINKO RIEDEL, FOTOGRAFIRANA V STEEL-NEM JARKU, POZDRAVLJATA VSE SVOJE AMERIŠKE ZNAN-CE IN PRIJATELJE.

Borzni škandal.

Preiskava glede predsednikove mirovne note. — Wall Streetu so znani vsi nameni ameriškega državnega departmeta.

Washington, D. C., 8. januarja. — Danes se je pričela preiskava v zadevi predsednikove mirovne note, za katero je borza zvedela prej kot je bila odposlana in so na ta način s spekulacijami dosegli velike dobičke. Preiskava hoče doznati, kdo je izdal to tajnost.

Prvi je bil zaslisan Wilsonov pri vačni tajnik Tumulty, o katerem se trdi, da je konferiral z bankirjem Baruchem.

Tumulty odločno zanika, da bi kdaj imel z Baruchem kako konferenco, temmanj, ko za mirovno noto ni vedel prej, kakor tedaj, ko je bila objavljena. Nato je bil zaslisan državni tajnik Lansing, ki je izjavil, da mu ni pomembno nič znano, kdo bi bil prelomil uradno molčečnost.

Zaten je bil pozvan Lawson, o katerem se govori, da je napravil 300 tisoč dolarjev dobička. Pripisal je, da mu je znano, kdo je zakrivil, da se je predčasno zaznalo za mirovno noto, toda povedati ni hotel nobenega imena.

Lawson se je zelo razburil in ko ga je poslanec Chipfield prekinil, je Lawson razjarjen dvignil roko in jo pomolil Chipfieldu pod nos. Hišni stražnik ga je nato potisnil na njegov sedež. Lawson je trdil, da Wall Street ve vnaprej skoro za vsako Wilsonovo poslanjco. Ravno tako se je zvedelo v naprej o sklepih višjega sodišča v zadevi železniških delavcev.

Marsikatera vladna zadeva se na Wall Streetu razpravlja in drugače ni mogoče, kakor da izdajo te stvari zaupni uradniki ali steno-grafi. Tudi se ve, ako kak član kongresa ali državni uradnik kupuje in prodaja akcije in bonde. Lawson je rekel, da mu je znano, da so nek kongresnik, en član kabineta in nek bankir skupaj spekulirali in si dobiček med seboj delili.

Imen pa ni hotel izdati.

Med zaslisanjem je Lansing pridrtil, da je časnikarjem rekel 20. decembra, da je bila odposlana neka nota in da jim bo ob 5-tih o tem natančneje poročal, da morejo časopisi naslednje jutro prinesiti novico. Med časnikarjem je bil tudi dr. Snowden, ki si je takoj predstavljal važnost tega naznanila.

Kot borzni spekulanti je cenil vpliv te note na ameriške vrednostne papirje okoli dveh milijard dolarjev, toda ni hotel izdati tajnosti, ki mu je bila zaupno povedana.

Preiskava se bo jutri nadaljevala.

Zajci.

Ker so cene kokoši tako zelo visoke, so vsi trgi v Chicagi prenapolnjeni z zajci, katere prodajajo sedaj po 20 ali 25c par. Samo ena tveška proda na dan 20 tisoč zajcev.

Iz delavskega sveta.

Osemurna postava pred višjim sodiščem. — Skrajšanje delavnega časa ali reguliranje plač?

Washington, D. C., 8. januarja. — Danes se je pričela obravnava o veljavnosti Adamsonove predloge za osemurno delo na železnicah. — Zvezna vlada poskuša potom višjega sodišča overiti trditve železniških mogotcev, da osemurna postava ni veljavna in zvezni sodnik Hook v Kansas City je v neki razsodbi označil to postavko kot protinastavno.

Železniški delavci so v septembru zahtevali, da se njih delavni čas skrajša od 10 ur na 8. Ker lastniki železnice temu niso ugodili, je pretil štrajk po celi Ameriki. Da se pa ta nesreča odvrne, je kongres sprejel Adamsonovo predlogo za osemurni delavnik.

Sedaj gre za to, ali se s to postavko hoče samo doseči skrajšanje časa, ali se misli tudi regulirati delavske plače. Zastopnik delavcev Davis je dejal, da se gre za skrajšanje časa in da zaradi tega ta postavka ni protinastavna.

Pri tem pa ga visji sodnik prekine in pravi: "Dokažite, da tista moč, ki postavi plačo, more tudi znižati tovarnino." Davis mu odgovori z "da". "Jaz tega ne vrjamem", pravi sodnik. "Tu se gre za ureditve delavnega časa, kar je vlada že napravila." "To pravimo tudi mi", odvrne Davis. "Toda to ni nikaka logika", pravi sodnik.

Sodnik McReynolds je nato vprašal, ako ima kongres moč, predpisovati železničarjem, kaj morajo plačati za svoj material, nakar Davis pravi, da ni gotov, ka kongres ne bi imel te pravice.

Ta razprava bo trajala še več dni. Končno odločitev moramo pričakovati šele v nekaj tednih.

Mehika.

Villa na begu. — Spopad med Carranzovimi in Villovimi vojaški. — Beg preko reke.

El Paso, Tex., 8. januarja. — Iz Parrala prihaja poročilo, da je general Murguia zopet zavzel to mesto. Villove čete so Parral izpraznile in so zbežale v gore. Carranzove čete so zavzele devet novih lokomotiv in 10 železniških voz, katere je prej zavzel Villa.

Laredo, Tex., 8. januarja. — V soboto je prišlo med Carranzovimi in Villovimi vojaški do boja pri Guerrero, kjer je bil en Carranzov vojak ubit. Villov poveljnik je nato z 11 možmi všel preko Rio Grande v Texas, kjer so ga ameriški vojaški prijeli, ostale pa zagledujejo.

DARUJTE PAR CENTOV SLOVENSKEM TRPILNIK V STARI DOMOVINI

Prijateljstvo med Nemčijo in Združenimi državami.

POS LANIK ZDRUŽENIH DRŽAV JE IZJAVIL, DA NISO VLADALI MED ZDRUŽENIMI DRŽAVAMI IN NEMČIJO OD ZACETKA VOJNE ŠE NIKDAR TAKO PRIJATELJSKI ODNOSAJI KOT VLADAJO ZDAJ. — DRŽAVNI DEPARTMET JE BRZOJAVNIM POTOM VPRAŠAL GERARDA, ČE JE RESNICA, KAR POROČA AMERIŠKO IN EVROPSKO ČASOPISJE. — NEMŠKO ČASOPISJE.

Washington, D. C., 8. januarja. — Premorska brzojavna agentura naznanja, da je rekel ameriški poslanik Gerard pri banketu, ki mu ga je priredila ameriška trgovska zbornica v Berlinu, da niso bili prijateljski odnosi med Nemčijo in Združenimi državami še nikdar tako eliki, kot so ravno zdaj.

Ameriški državni departmet je poslal Gerardu brzojavko, v katerem zahteva, da naj navede natančno vsebino svojega govora.

Časnikarski poročevalci so vprašali uradnike državnega departmeta, kaj je pravzaprav s celo zadevo. Uradniki so odvrnili, da ni ničesar drugega, kot da hoče vlada Združenih držav vedeti, kaj je pravzaprav govoril Gerard.

Zdaj splošno prevladuje mnenje, da se je ameriški državni departmet ponižal pred Nemčijo in da je predsednik Wilson Nemčiji na ljubo poslal zaveznikom svojo zadnjo noto.

Nadalje se vsem čudno dozdeva, da ni španska vlada podpirala predsednikove mirovne note. Španska vlada naj brže misli, da hoče Wilson potom nevtralnih držav prisiliti bojujoče se, da bi sklenili mir.

Berlin, Nemčija, 8. januarja. — Dr. Karol Helfferich, nemški državni podkanceler, je zaključil svoj govor z besedami:

— Nemčija nikakor ne zahteva od nevtralcov, da bi ji šli na roko, oziroma da bi ji pomagali. Nemčija hoče, da bi bile nevtralne dežele res nevtralne in da bi bile enako naklonjene oziroma enako sovražne vsem bojujočim se.

Poslanik Gerard se je zahvalil nemškemu časopisju, ki ima tako nepristranska poročila in se zavzema za prijateljstvo med Ameriko in Nemčijo.

London, Anglija, 8. januarja. — Reuterjeva brzojavna agentura poroča, da je imenovan angleškim poslanikom na Nizozemskem Sir Walter Townley. Njegov prednik je bil Allan Johnstone.

Rasputinova smrt.

Petrograd, Rusija, 8. januarja. — O Rasputinovi smrti se je poročalo različne vzroke. Zdjaj pa se je izvedelo, da je bilo nanj izvršenih že cela vrsta atentatov in da se je šele slednje posrečilo umoriti ga.

V noči pred umorom je Rasputin sedel sam v svoji hiši v Petrogradu. Kmalu po polnoči ga je nekdo po telefonu poklical iz hiše prince Jussupoffa in ga povabil k prinu. Rasputin je vabilo sprejel. Kmalu nato je nekdo pri zadnjih vratih počakal Rasputina, ki je prišel ven zavit v gorak zimski plašč. Nato sta se peljala v avtomobilu naravnost proti Jussupoffi palači.

Rasputin se ni dolgo sedel v hiši, kamor je bil povabljen, ko nek gost mirno vstane in mu ponudi revolver z besedami: "Sklenili smo, da moras umreti. Ubij se sam."

Rasputin je vzel revolver in ga nameril na onega, ki mu ga je ponudil, nakar so se gostje dvignili in pričeli streljati na meniha, ki je bil dvakrat zadet v prsi in vstran, nato pa je bil zadet v glavo in je bil takoj mrtev. Njegovo truplo so takoj naložili na avtomobil, ga odpeljali proti Nevi in ga tam vrgli v reko.

Morilec ne bodo preganjali sodnijsko. Enemu so že dovolili oditi iz Petrograda in četudi so drugi še zadržani, vendar niso nikogar aretirali.

Pošiljatelj denarja.

Še vedno se lahko denar pošlje v staro domovino po brezžičnem brzojavu in potem pošte, toda sprejemamo ga le pod pogojem, da se vsled vojne moreče izplača z zamudo.

Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude.

Po brezžičnem brzojavu se zamore poslati le okrogle zneske po sto, na primer 100, 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Za brzojavne stroške je najboljšje, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov: ako bode kraj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, oziroma pisali za primanjkljaj.

Z ozirom na sedanje razmere, ker se veljava denarja skoraj vsak dan izpremeni, nam je nemogoče za oddaljene kraje priobčevati natančne cene denarja, ter bomo od zdaj naprej do preklica računali krone po ceni, kakor bode naznanjena v listu "Glas Naroda" isti dan, ko nam doše v roke denar, moreče tudi po nižji ceni, za slučaj, da bi razmere nanesle tako.

Kdor želi, da se izplačilo trvari po brezžičnem brzojavu, naj pripomni na denarni nakaznici "pošlje naj se brzojavno".

CENE:

K: 10.00.....	1.50	K: 120.00.....	18.20
K: 15.00.....	2.20	K: 130.00.....	17.55
K: 20.00.....	2.85	K: 140.00.....	18.90
K: 25.00.....	3.55	K: 150.00.....	20.25
K: 30.00.....	4.20	K: 160.00.....	22.05
K: 35.00.....	4.90	K: 170.00.....	24.30
K: 40.00.....	5.55	K: 180.00.....	25.65
K: 45.00.....	6.25	K: 190.00.....	27.00
K: 50.00.....	6.90	K: 200.00.....	28.75
K: 55.00.....	7.60	K: 250.00.....	33.75
K: 60.00.....	8.25	K: 300.00.....	40.50
K: 65.00.....	8.95	K: 350.00.....	47.25
K: 70.00.....	9.60	K: 400.00.....	54.00
K: 75.00.....	10.30	K: 450.00.....	60.75
K: 80.00.....	10.95	K: 500.00.....	67.50
K: 85.00.....	11.65	K: 600.00.....	81.00
K: 90.00.....	12.30	K: 700.00.....	94.50
K: 100.00.....	13.50	K: 800.00.....	108.00
K: 110.00.....	14.85	K: 900.00.....	121.50
		K: 1000.00.....	134.00

TVDENKA FRANK SAKHER.

New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above offices:
52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York...	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
Za pol leta	Za Evropo za pol leta	2.50
Za celo leto za mesto New York...	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam navedite ta naslov:

"GLAS NARODA"

52 Cortlandt St.,

Telefon 4687 Cortlandt.

New York City.

Hitra izprememba.

Kdo se ne spominja ogorčenja, ki je bilo nastalo med ameriškim prebivalstvom glede dr. Dumbe, Boy Eda in Papna?

Vsak, kdor se je smatral Amerikanca po rodu, vsak kdor ni bil po rodu Nemeec, Avstrijec, Turek ali Bolgar, vsak se je zgražal nad postopanjem špionske bande, katero je bila tako lepo organizirala v Ameriki nemška vlada.

Razen Nemeec, Ireev, Madžarov in nekaterih slovenskih podložnikov cesarstva, je bilo vse za vojno med Združenimi državami in Nemčijo.

Najbolj so se potegovali zanj kapitalisti, ki so si obetali iz tega spora precejšen zaslužek.

Napetost je danzadnem rasla.

Ko je bila potopljena "Lusitania", so izšli nekateri newyorški časopisi v žalni obliki. Vsak članek je bil črno obrobljen, med članki je pa stalo vprašanje: Zakaj ni Roosevelt naš predsednik? —

In če bi bil Roosevelt naš predsednik, bi bilo danes v Ameriki že vsaj približno take razmere kot so zdaj v Evropi.

Združene države so lahko ponosne, da imajo na čelu moča, ki je prevladan in premišljen v vsakem oziru in kateremu je več za dobrobit dežele kot pa za dobrobit nekaterih bankirjev, tovarnarjev in izdelovalcev municije.

Tekom par mesecev je pa nastalo med Združenimi državami in Nemčijo veliko prijateljstvo.

Pred kratkim se je bil vrnil v Združene države ameriški poslanik na berlinskem dvoru, Gerard.

V Ameriki je bil le malo časa. Pred svojim odhodom je bil kot gost nemškega cesarja v nemškem glavnem stanu.

Te dni se je vrnil zopet v Berlin. Nemški bankirji in diplomati so mu priredili banket, in pri tej priliki je bilo marsikaj rečenega.

Gerard je napaval nemškemu cesarju, nemški diplomati in bankirji so pa povzdignili predsednika Wilsona v deveta nebena.

Sovražstvo med Združenimi državami in centralnimi zavezniki je bilo v enem dnevu, v enem večeru končano.

Ker ne vidimo za kulise, lahko samo sklepamo, kje in kaj je bilo temu povod in vzrok.

Ko je poslala Nemčija potom nevtralnih držav zaveznikom mirovno noto, je bil ves svet prepričan, da bo kmalo sklenjen mir.

Tudi Wilson je bil o tem uverjen, ker bi drugače gotovo še ne bil dal svoje note v javnost.

Najhujši udarec za diplomata oziroma državnika, je blamaža. Da pa ne bo blamaža, je treba preokreniti smer dosedanje politike.

Svita se.

Pod naslovom "Poglavje o enakopravnosti" piše "Straža":

— Nemški krščanski socialni krogi na Dunaju so začeli izdajati časniško korespondenco pod naslovom "Meka", koje urednik in izdajatelj je F. Marschall.

Namen temu časnikarskemu podjetju je, nemške krščanske liste, zlasti one v Nemčiji, po načelih resničnosti, pravičnosti in ljubezni informirati o notranjepolitičnih avstrijskih zadevah, ter tako ustvariti še iskrenejši stik krščanskega ljudstva osrednjih velevalsti.

Kakšno bo to informiranje v dejanju, kaže ta prvi članek v korespondenci "Meka", ki razpravlja o jezikovni enakopravnosti v Avstriji.

Člankar povdarja, da je enakopravnost jezikov v šoli in uradu glavno vprašanje, ki se okoli njega suče vsa notranja avstrijska politika od leta 1867, odkar se takratni liberalizem vsled izstopa Avstrije iz Nemške zveze ni več upal, da bi ustavno določil nemški državni jezik.

Mesto nemškega državnega jezika so ustavnopravno ugotovili enakopravnost vseh jezikov v šoli in uradu. Treba je pa v tem pogledu delati razliko med raznimi avstrijskimi kronovinami.

Drugačne so razmere v sudetskih pokrajinah, na Češkem in Moravskem, kjer je jezikovna enakopravnost sta-

PODADMIRAL FOURNET, POVELJNIK ZAVEZNIŠKEGA BRODOVJA OB GRŠKI OBALI.

ra pravica, ki se je prvotno določila že za rimsko-nemškega cesarja Karola IV.

Drugačne so razmere v Galiciji in Bukovini, v Dalmaciji in na južnem Tirolskem, torej v pokrajinah, ki so šele koncem 18., oziroma začetkom 19. stoletja prišle k Avstriji.

Zopet drugačne so razmere na Nižnjem- in Gornjem-Avstrijskem, Solnograškem, Predarliskem, severnem in srednjem Tirolskem, Štajerskem in Koroškem. To so stare nemške zvezne dežele, ki so sedaj združene pod dinastijo Habsburg.

Tri tej razdelbi in označbi člankar popolnoma pozablja, da je Koroška in Štajerska, predno sta postali takozvani "nemški kronovini", bili — slovenski. Koroška je imela svoje slovensko državno pravo. In tudi pred nemškim cesarjem je koroški vojvoda nastopal kot Slovenec. Če se je kdo v navzočnosti cesarjevi pritožil čez vojvodo, je bil ta dolžan zagovarjati se le v slovenskem in nobenem drugem jeziku.

Koroški vojvoda je bil na nemškem dvoru vrhovni lovski mojster, h kateremu so prinašali vse preporne zadeve v lovskih rečeh. Toda, kadar je vpričo cesarja vršil svoj posel, je razsojeval le v slovenskem jeziku.

Taka je bila nekdanja jezikovna enakopravnost na Koroškem in Štajerskem.

Še koncem 12. stoletja je Koroška bila slovenska dežela, koje slovenski značaj je bil uradno in pravno priznan. To se je pa pred vsem godilo z umučenjem koroškega vojvode v slovenskem jeziku in s slovensko prisego, ki je bila v rabi do 17. stoletja.

Če je pa nemški fevdalizem izpodrinil slovenski jezik iz njegovih pravic, se to ne more beležiti kot zakonito dejanje, saj je ta fevdalizem bil nasprotnik vseh ljudskih pravic.

Toliko v poduk krščansko socialnemu informatorju, da bo bolje informiral nemško javnost.

Sicer pa je nemškim krščanskim socialcem nujno priporočati, naj se glede na postopanje proti nemškemu narodnostim raje dajo informirati od nemškega katoliškega centra, ki v poljskem vprašanju ne stopica za liberalnim nemškim nacionalizmom, kot to delajo krščanski socialci v vprašanju nemškega državnega jezika in jezikove enakopravnosti nemškemu narodnosti.

Člankar se v tem vprašanju kratkotalo izjavlja za spremembo ustave. Ustava v Avstriji, tako piše doslovno, ni nič nespremenljivega, čeprav je v njej določeno, da se spremembe ustave smejo izvršiti samo s težko dosegljivo dvotretjinsko večino državne zbornice.

Avstrijska državna zbornica pa sedaj ne zboruje in dalekosežne spremembe v pravnem življenju avstrijske države se sedaj dogajajo — spomniti se je treba na cesarsko pismo o avtonomiji Galicije — po inicijativi krone same. Znano dejstvo je, tako meni člankar, da so vse spremembe ustave v Avstriji bile nasledek vožnih vojnih dogodkov. Tako 1. 1849, 1. 1859, 1. 1866.

Očitno je, da bo sedanja svetovna vojska prinesla v Avstriji še bolj dalekosežne ustavne spremembe, kakor prejšnje vojske.

Dopis.

Chicago, Ill. — Pred nekaj več kot letom sem govoril z nekim Srbov glede Jugoslavije in mi je odgovoril, da misli ali sanja Slovinstvo šo za nezrelo za samostojnost, ampak da se je pričelo ljudstvo že v obilnem številu zavodati in da sešom bomo dosegli in dobili, kar je našega. — Tukaj v Chicagi smo imeli že dvakrat skupne veselice s Srbi in Hrvati in naše nadebudo pevsko društvo "Slovan" je bilo vedno navzoče. Pri predstavah se prepevajo s slovenskimi tudi hrvatske pesmi, pri katerih igra naše novo ustanovljeno tamburaško društvo "Lara" pod vodstvom gospoda Vebelja, ustanovitelja istega. Pri raznih zbiranih društvih igra to-

naše tamburaško društvo za veselice in ples ter smo zelo ponosni n. S. Seveda imamo še nekaj t. Fih, kateri imajo rajši tujce z manj vredno godbo in v kakšni nemški Hoerberjevi dvorani, medtem ko je dovolj čestih krasnih dvoran na razpolago in ko imamo svojo narodno godbo tamburaše. Samostojno podporno društvo "Danica Mlačeničev" nam večkrat predstavlja igre tako živo in tako pravilno, da imamo zelo prijetne zabave, kakor tudi slovenska dekleta in žene iz pevskega društva "Lara" pomagajo tako popolno in lepo, da nas jako veselijo. — Želim in vsemu vsem srečno Novo leto vsem naročnikom in čitatelem tega lista, kakor tudi listu želim mnogo uspeha in napredka ter veliko novih naročnikov. — Frank Jerele.

Nastopni govor ruskega min. pred. Trepova.

Ruska дума se je zopet sešla. Ministrski predsednik Trepov je imel velik nastopni govor, v katerem je med drugim rekel:

Ves civilizirani svet ve, da Rusija ni začela vojne in da ni odgovorna za človeško kri, ki teče v potokih. Zaslepljeni po miroljubnosti in spravljivosti Rusije in tohnačec je za slabost, so nas predrzni sovražniki napadli. Dolgo pripravljane jim je dala gotovost, da vojna ne bo dolgo trajala in se bo končala z zmago.

Rusija je sprejela smelo izzivaje in brezprimerna hrabrost naših vojakov ter neomajani pogum naših zaveznikov sta temeljito podrla račune sovražnikov. V ime vlade je bilo tu že večkrat razglašeno, da bomo nadaljevali vojno do popolne zmage; večkrat je bilo tudi izjavljeno, da ne bo sklenjen prehodni mir, niti separaten mir, brez vednosti naših zaveznikov. Nič ne more prevrniti tega sklepa, ki izvira iz nezlomljive volje vzvišenega vladarja Rusije, ki se zaveda, da je edin z vsem svojim zvestim narodom. Naj čuje ves svet še enkrat, da bodo Rusija in njeni zvesti zavezniki, naj bodo težave še tako velike, naj bodo še tako veliki protudarci, postavila na noge zadnjege vojska in dala na razpolaganje vsa sredstva države, da pripelje vojno do odločilnega konca in da za vedno prepreči naklepe in nasilnosti Nemecev. Sovražnikova moč ni več nezlomljiva in bliza se ura povračila. Vse bolj je treba velikanskih naporov, da bi sovražnika, ki napenja vse svoje sile, končno pobili. Pomozna sredstva Rusije so neizčrpna in treba je skupnega sodelovanja cele dežele in vsega naroda, da se ta pomozna sredstva morejo uporabiti za uničenje naših sovražnikov.

Izreki svoje zadovoljstvo s patrijičnim delovanjem zemstev, mest in vseh socialnih slojev, je ministrski predsednik govoril o odredbah za ohranitev zdravega reda za armado. Pomikanje tega reda je vzrok, da so ponekod nastali težki nedostatkli glede prehrane, dasi je živl v izobilju. Predvsem je pa treba ustanoviti tovarne in delavnice, ki bodo armado preskrbovale z vojnimi potrebščinami, in razviti je treba tehnične sile države. Duni bode predložen zakon o obligatornem šolskem pouku in izobrazbi za razne poklice.

Sedanji boj je tako težak in ima velik vpliv na vse življenje v Rusiji. Nemogoče je vedeti, kateri izmed pripravljenih zakonov bodo odgovarjali pogojem prihodnosti. Sedaj obsega vladni program le eno točko. Zmago, naj velja karkoli, popolno, končno zmago. Vojna je zahtevala že mnogo žrtve, zahtevala jih bo še več, a to nas ne bo oviralo. Niti Rusija, niti njene zaveznice niso krive vojne, ali ker se je začela, ne bo prej končana, dokler ne bo sovražnik popolnoma izžgan in ne bo v prihodnje več mogel biti trajno ogroženje obnega mira. Voditi moramo vojno do uničenja nemškega militarizma, da mu bo nemogoče se v bližnji prihodnosti zopet dvigniti. Neizogibno je potrebno, da se odstrani vedno grožnja s silo, ki je delala kakih deset let vedno skrbi vsemu civiliziranemu svetu.

Sedanja vojna mora biti kronana po zmagi ne samo nad zunanjim, nego tudi nad notranjim sovražnikom. Vojna nam je odprla oči. Spoznali smo, da je ruska industrija, ruska šola, ruska znanost, ruska umetnost v jarnu nemštva. Eden najvažnejših problemov, ki jih mora rešiti Rusija, je ta, da stopi odločno na stran svobode in neodvisnosti.

Ponavljam: Čaka nas boj, čigar izid je v naprej določen, ki pa bo od nas zahteval še velikanskega napora. Sovražnik ima še vedno en del našega ozemlja v rokah; zavojevati je moramo in zopet pridobiti začasno z orožjem od nas odtrgano kraljevino Poljsko. Toda to ni dovolj. Iztrgati moramo sovražniku nekdanj poljske pokrajine onkraj meje. Obnoviti hočemo svobodno Poljsko v svojih etnografskih mejah v neločljivi zvezi z Rusijo.

Že dlje kakor tisoč let hrepeni Rusija proti jugu, k svobodnemu izhodu na odprto morje. Ključ do Bospora in do Dardanel, Olegov ščit nad vratni Carigrada, to so tisoč let stare sanje ruskega naroda. Te želje so od začetka vojne izpolnitvi blizu. Da bi štedili

s človeškimi življenji, smo skupno z zavezniki storili vse, kar je bilo mogoče, da bi se Turčija ne udeležila brezsmiselnih sovražnosti. Anglija, Francija in Rusija niso imele namena zaplesti Turčijo v vojno. Zahtevale so samo, naj v lastnem interesu ostane nevtralna. Obenem so bila dana Turčiji zagotovila in tudi formalne obljube, ki so ji jamčile nedotakljivost njenega ozemlja in njene neodvisnosti ter ji zagotovile še gotove dobičke. Ti naporji so bili brezuspešni. Zaslepljena po neiskrenih obljubah Nemčije, je Turčija, ko nas je zavrtno napadla, započela svojo usodo. Življenjske interese Rusije razumejo nasi zvesti zavezniki ravnotako dobro, kakor mi sami.

Zato je določil dogovor, ki smo ga sklenili leta 1915. z Veliko Britanijo in s Francijo in katerega je pristopila tudi Italija, definitivno pravico Rusije na morske ožine in na Carigrad. V soglasju z našimi zavezniki podajam danes s te tribune izjavo o tem dogovoru. Ponavljam, da je popolno soglasje o tej točki med zavezniki trdno utemeljeno.

Ni nobenega dvoma, da bo Rusija, dobivša v suverensko posest svobodni dovoz v Sredozemsko morje, dovolila rumunski zastavi — ki ne vira prvič v boju poleg ruske zastave — svobodno brodardstvo.

Nikdar ni bilo v svetovni zgodovini tako odločilnega trenutka. Zbrati moramo vse narodne sile in jih zagnati na sovražnika. Nič ne bo moglo kljubovati tej sili. Spominjajte se, da naj bodo tudi sovražnikovi udarci še tako grozni, bo grozna zmaga vendar naša in se nam bliža s sigurnimi koraki. Pojdimo ji združeni nasproti!

Nova ali mala Avstrija?

Pod tem naslovom piše dunjska "Korespondenz Zentrum":

Obhujljeno razširjenje galiske avtonomije se v enem delu nemško-avstrijske javnosti tolmači kot izpolnitev lastnih smelih izločilnih načrtov. Kdo pa pozna pomen tega težkega vprašanja, bo vedel, da so s tem poraženi vsi notranjepolitični problemi. Če se hoče zdaj z enim udarcem ločiti Galicijo od avstrijskega državnega organizma, kaže to dilematsko naziranje. Kake posledice bi to imele?

Glasm ljudskega štetja je imela Avstrija 1910. leta 28 milijonov 572 tisoč prebivalcev na 300.004 štirjaskih kilometrih. Poljski Galicije bi imela le 20 milijonov 546 tisoč prebivalcev in 222.507 štirjaskih kilometrov. — Ogrska s svojimi 20.884.000 prebivalci na 325.411 štirjaskih kilometrih bi bila potem bolj obljubena in večja. Ali je treba šele pisati, kake posledice bi to imele na dualistično razmerje?

A vendar se dobe politiki, ki jim izločitev Galicije ne zadostuje in ki zahtevajo tudi izločitev Dalmacije. Domovina mora postati manjša! To je geslo teh Malovstrijev, ki naslednje vedno le svoje posebne interese. T. ni silijo naureč, da bo šginilo iz dr-

žavnega zbora 106 galiskih poslancev in da ostane v državnem zboru 230 Nemecev in 181 Nemecev. Nemei bi torej imeli večino in bi delali, kar bi hoteli.

Pa stvar ni tako enostavna. Prvič bi tudi v zmanjšani Avstriji ne imeli Nemei večine, ker bi bilo še vedno 10.596.000 Nemecev proti 9.950.000 Nemeem in ker bi drugje nemška večina prebivalstva pač ne prenašala nemške večine v parlamentu.

Vsakemu narodu se da zagotoviti pristojne mu pravice le poton pošteno sprave.

Za slovenske reveže v stari domovini.

Dodson, Md.

Že dolgo ni bilo čuti, če se rojaki še kaj spominjajo revežev v starem kraju. Naj bode nam dovoljeno, da priobčimo, kaj smo nabrali.

Na željo večine darovalcev ne priobčujemo imen, ki so darovali v dober namen in te za čast. Torej svota znaša \$89.15. Naj bode tem potom naznanjeno vsem darovalkam in darovalcem, da odbor za nabiranje ne bode odločeval, kam se bode ta denar poslal, ampak vsi, kateri je kaj prispeval. Torej bode na željo odbor še v tem letu nabiral mladoare za pretečeno leto za izreče najtoplejšo zahvalo in želi, da bi druge naselbine tudi priobčile, koliko so nabrali.

Prisrčni pozdrav vsem darovalcem želi Odbor.

Turško poročilo.

S svojim ognjem smo zbili neki angleški dvokrovnik ob sirske obali pri Remlu. Vodila in opazovalca smo vjeli. Preprečili smo sovražno prizadevanje pristati v Akabi in njegov poskus ob obali zaliva pri Akabi razobesiti francosko zastavo. Zastavo smo zaplenili. Prodramo v smeri na Jenbu. Skupno število vjetih in plena naših čet iz velike bitke ob Argesulu severno od Donave znaša 60 častnikov in 3600 mož; vplnili smo tri gorske baterije, popolnoma opremljene. — Onih 11 topov, ki smo jih v svojem poročilu omenili, v tem številu ni vstetih.

"Ententa mora zmagati."

V "Messageru" piše neki poslanec, da naj se za večjo gotovost uspeha pritegnje še nadaljne pomoč sile, tako na zapadno fronto Španija, na vzhodno Japonska in ako je potreba, še Kitajska. — Ententa mora zmagati v tej vojni za vsako ceno.

Rad bi izvedel za naslov svoje sestice MARIE PERTEKEL, in brata JOHNA VALENTINČIČ. Doma sta iz Podgorice, fara Smarje na Dolenjskem. Pred 8. leti sta se nahajala v Pueblo, Colo. Nadalje bi rad izvedel za JOSIPA HREN, doma iz šmarške fare na Dolenjskem. Obenem pa prosim, da se mi zglašijo vsi oni, ki mi kaj dolgujejo, tekem enega meseca, če ne, jih bom imenoval s polnim imenom. — Tony Valentinič, 106 Piskidiki Cerd, Waukegan, Ill. (9-10-1)

"BLED"

Dne 13. januarja zvečer ob sedmi uri, v Slovenskem Domu Sv. Alojzija Conemagh, Pa. priredi veliko slavnost v počast enajstletnice

SLOV. PEVSKEGA DRUŠTVA "BLED"

Zbor nastopi z petjem pod vodstvom Mr. V. Navinsek, ob 9. uri. Zatem govori, ples. Igra orkestra godba pod vodjem Mr. Navinsek.

Dobiček se bode porabil za nadaljni poduk petja v ponos našega slov. naroda. Prosimo in objednem uljudno vabimo rojake in rojakinje da nam pomagajo in posetijo našo slavnost.

Vsem udeležencem kličemo naprej naša iskrena zahvala in krepljivo dobro došli.

Odbor za pevsko društvo "Bled".

Iz starega kraja

Razstrelbe italijanskih municijskih skladišč

ki jih omenja uradno poročilo z dne 1. decembra, so morale imeti velikanski učinek. V Vipavi so se stresle hiše kakor v najhujšem potresu. Mogočno razstrelbo je bilo slišati dne 30. novembra ob pol 9. uri zjutraj v smeri proti Ronkam. drugo močnejšo proti Opatjemu selu okoli pol 12. ure. Odlični del na uspehu so imeli naši letalci, ki so v drznih poletih vodili topovskij oženju. Z Budanj in višje ležečih krajev je bilo videti cele gore dima, kakor bi se pojavil strašen oženjenik.

Odprava italijanskega jezika v Dalmaciji.

"Naše Jedinstvo" dobiva z Dunaja vest, da se v najkrajšem času odpravi italijanski jezik iz javne uprave v Dalmaciji.

Papirnatice vrečice za moko.

Ker so dobavni stroški za papirnatice vrečice zelo visoki, dovoljuje mestni magistrat, da si smejo trgovci z moko vrečice zaračunati pri oddaji moke sledeče: Vrečice nad pol kg moke 1 vinarja, na prostovoljo pa je strankam dano, da lahko same prinesejo vrečice seboj.

Umrl

je knjigovodja Silvester Škerbič.

Župnik Ivan Kodre umrl.

V St. Vidu pri Vipavi je umrl 1. decembra 1916 č. g. Ivan Kodre, župnik v pokoj. Rojen je bil 7. decembra 1847 v St. Vidu pri Vipavi, posvečen v mašnika 1873; služboval je v Kanalu, Stanjelu. Oseku in nazadnje nad 20 let kot župnik v Križu na Vipavskem. — Nastanil se je leta 1914 kot vpo-kojeni župnik. V domačem kraju je, dokler je bil pri moči, pomagal v pastiranju.

Odlikovanje.

Pokojni cesar Franc Jožef je dne 23. septembra podelil v priznanje posebnega domoljubnega in požrtvovalnega zadržanja v vojni župniku Ivanu Remu na Vogrskem, zlat zasluzni križec s krono na traku hrabrostne kolajne.

Umrla

je v Metliki dne 29. novembra spoštovana mati in gospodinja Frančiška Primožič, rojena Masten iz Temnice hišna št. 24. v starosti 57 let. Pribežala je semkaj z možem in hčerko pred vojnimi grozotami na Krasu, pa je rečica tu našla svojo smrt. Umrla je naglo, na srčno kapjo. Pokojnica je bila sestra župana Mastena iz Vojšice, ki biva sedaj v Metliki. —

Imenovanja na goriški slovenski državni gimnaziji.

Za provizorna gimnazijska učitelja sta bila imenovana na tem zavodu dr. Fran Misichitz in dr. Fran Rostamer, sedaj nadporočnik pri drugem bosanskem polku.

Umrl je na Dunaju

goriški učitelj enoletni prostovoljec-četovalca Fran Komel, 23 let star. Bil je na italijanskem potem na severnem bojišču, kjer je bil ranjen v levo nogo, odrezali so mu nogo pod kolonom, prepeljali se ga na Dunaj in tam je umrl.

Iz Gorice

ni takorekoč nikakih poročil. Med begunci je bil marsikdo pisal v Gorico na osebe, o katerih se more sediti, da so ostale tam, ali odgovorov ni.

Poroča se, da je sicer došlo ne kaj kratkih pisem iz Gorice, ali: vsebino, iz katere se ne da čisto nič posneti, kako je v Gorici. O pisi Gorice v italijanskih listih, k smo jih čitali, niso zanesljivi. N dvoma, da prebivalstvo ne uživa dobrih dni, ker je mesto tik za fronto, v mesto padajo naše grante in polno mora biti tam vojaštva. Po Rožni dolini, torej še bliže središča goriškega mesta, se bi jejo ljudi boji.

Trg sv. Andreja v Gorici.

V ponedeljek, dne 4. decembra, prvi ponedeljek po sv. Andreju, je imel biti v Gorici trg sv. Andreja. Begunci z Goriškega se spominjajo te dni velikega trga, na katerem so bili zastopani v Gorici vsi kraji, slovenske strani dežele in furlanski po večini. Kako življenje je bilo to in koliko je mesto zaslužio ta dan, pa tudi kol-

ko so razpečali izdelani svojih izdelkov, izdelkov in živine.

Koštrunje meso

prodajajo v Trstu te dni po 3 K 68 vin. kilogram prednji deli s priklado, po 4 K 40 vin. kilogram zadnji deli s priklado.

Sadje in zelenjava v Trstu.

Za tekoči teden so določene sledeče cene za prodajo na drobno: Česen 4 K 40 vin. do 4 K 80 vin.; sladko zelje 40—44 vin.; kisló zelje 80 vin.; korenje 40—48 vin.; kostanj 1 K 44 vin.; evetni karfiol 80 vin.; čebula 1 K; jabolka 1 K 48 vin. do 1 K 80 vin.; (izključena so namizna jabolka); jabolka II. 1 K 24 vin. do 1 K 44 vin.; peteršilj 50 do 60 vin.; sladka repa 24 do 28 vin.; kislá repa 56 do 64 vin.; solata 60 do 68 vin.; špináča 86 vin. do 1 04 vin.; ohrovt 44—48 vin.

Nemška realna gimnazija v Opatiji.

Dne 18. novembra je bil na nemški šoli v Opatiji otvorjen prvi razred novoustanovljene realne gimnazije. Nadalje se je oglašilo več dijakov za takozvane zaposlovalne tečaje. To so tečaji za učenje višjih razredov kakšne gimnazije ali realne gimnazije; poučujoje jih državni učitelji in na koncu vsakega tečaja bodo mogli vprijeti se k izpitu.

Volčki v Dalmaciji.

Iz občine Vrlika prihajajo zopet poročila, da se pojavljajo volčki in da so po raznih vaseh poklali obilo živine.

Zo 5000 kron svinjskega mesa ukradel.

V hiši nekoga Ratkovića na Muću v Dalmaciji so imeli vaščani šrambo za posojeno meso, klobase, gnjati. Eno preteklih noči pa je izginilo iz sušile šrambe vse meso, v vrednosti 5000 do 6000 kron.

Zadnje cene vina v Dalmaciji

so bile 250 do 330 kron po področju in gradaciji. "Hrvatski list" pravi, da je Dalmacija še vedno poplavljena z agenti in dalmatinsko vino gre v razne pozemske in nadzemne labirinte, kjer so dobro napeljeni vodovodi, voda, sladkor in drugi preparati polnijo žepi spekulantov in v promet prihaja neka tekočina, ki ima v sebi komaj nekaj vinskega, pa velja za dalmatinsko vino.

Dopisnik iz Dalmacije v "Hrvatskem listu" pravi na koncu: — Mi pa stojimo tu s prekrižanimi rokami, prepuščamo se usodi in si manemo roke, da smo vino dobro prodali. Tu bi trebalo strogoiti neke gospode, ki se dela važno v drugih vprašanjih, kjer ima najmanj pojma in kjer je nje najmanj treba.

Društvo za gradnjo hotelov po Dalmaciji.

ki se je pred kratkim ustanovilo, že pridno deluje. Na čelu društva so: baron Krupp, društvo Lloyd in grof Noris. Podpisana je osrednj glavica deset milijonov kron, v projektu je gradba 6 hotelov.

Reka.

Na Reki je bilo od 1. do 3. decembra 81 slučajev legarja, med temi 5 mrtvih. — V reško bolnišnico je prišel te dni neki Anton Kuzmič, star 27 let, ki je imel rano na glavi. Zdravnik ga pregleda in dobi v rani ptiče pero. Vpraša ga, zakaj ima to pero v rani. Odgovori mu, da mu ga je stavila njegova žena v rano in da je to sredstvo, da se rana ne okuži.

Begunska vest.

Cecilija vdova Kerševan in Regina Pregelj iz Renč pri Gorici se nahajata z družino v Žirovnicah, vas Breg št. 17.

Med vjetniki z Goriškega, ki so umrli v Srbiji.

Šitamo imena: Josip Pahor iz Opatjega sela, umrl dne 28. novembra 1915 v Oleksini; Anton Spapan iz Ozeljana, umrl dne 31. marca 1915 in Fran Zega iz Dutovalj, umrl dne 28. februarja 1915 v Cacku.

Padel je

dne 11. oktobra na italijanski fronti Josip Arnsčak, domačega domobranskega polka. Simpatičen mladenič se je nahajal 7 mesecev na fronti. Pokopali so ga na bojišču blizu Gorice.

MAJOR ERNEST BASSEMMANN, VODJA NARODNIH LIBERALCEV V NEMŠKEM RAJHSTAGU.

40 let telefona.

Dne 4. avgusta 1916 je polsko štirideset let, odkar se je prvič ustanovilo telefonsko zvezo, in 11. avgusta je bilo štirideset let, odkar se je prvič govorilo, potem električnega toka.

Vsi ti dogodki, ki so velepomembni za zgodovino telefona, so se odigrali v takozvanem novem svetu. Od Prantforda v Canadi, kjer je staroval Graham Bell, se je vrisil pogovor, potem zice z Mount Pleasantom, na oddelku nekake 9 kilometrov. V oktobru istega leta, to je 1876, se je že goverilo iz Bostona v Cambridge in v februarju naslednjega leta iz Chicaga v Milwaukee.

V marecu so že telefonirali na razdaljo 457 kilometrov iz Chicaga v Detroit. S tem je bila iznajdba, s katero so se mučili iznajditelji različnih dežel in to brez posebnega uspeha, združena z imenom Graham Bella, katerega se smatra od onega časa za pravega iznajditelja telefona.

Zgodovina telefona, v kolikor gre za to tukaj, se pričena s 4. avgustom leta 1839, ko je neki dr. Romershausen razpravljal v Magdeburgische Zeitung o uporabi železnice za telefonsko zvezo. Eno leto poprej je namreč profesor Page zasledil važne dejstvo, na katerem sloni pogovor iz daljave, namreč povzročanje zračnih valovanj, ki jih povzročajo električni sunkov.

Pozneje se je veliko znanstvenikov pečalo s tem, tako skoro vsi so imeli v mislih prenašanje muzikalnih valovanj na človeško uho. Na misel, da bi se preneslo človeško govorjenje kot tako, je prišel neki francoski bizjovalni uradnik, po imenu Boursel. Vsa svoja opazovanja je bil zabeležil, izdelal tozadevne aparate, vendar pa so se vsi njegovi načrti izjalovili v sled neporabnega sprejemnega aparata.

Pozabili so namj in šele na večer njegovega življenja so mu dovolili majhno penzijo. Prvi, v resnici uporabljeni telefon je sestavil Nemec Filip Reis. V oktobru leta 1861 je predstavil svoj aparat na seji fizikalne družbe v Frankfurtu in po številnih izboljšanjih, potem katerih je bilo mogoče posredovanje razumljivih besed, je Reiskončno leta 1864 predstavil svojo iznajdbo večjemu krogu učenjakov.

Kljub vsemu temu so pa to iznajdbo kmalu pozabili. Veliko dobrih iznajditeljev in učenjakov si je pozneje steklo dosti zasluga na tem polju, a končna zasluga je vendarle ostala pri ameriškem iznajditelju Grahamu Bellu, ki si je pustil leta 1876 patentirati neko svoje izboljšanje pri telegrafu, katero se je nanašalo tudi na telefon.

Radi te zadeve je bilo pozneje veliko procesov, ki so stali milijone; nek sodnik je končno izjavil in razsodil: — V tem oziru se priznava, da je Bell samostojni in prvi iznajditelj vsake vrste prenašanja govora.

Če ne druge, ima Bell zaslugo, da je postal telefon eno izmed javnih prometnih sredstev. V Ameriki se je razvilo to prometno sredstvo z velikansko naglico. Leta 1878 je bil že v javnem prometu prvi telefon v New Ha-

Čisto po želji.

K nekemu odvotniku je prišla mladenka in ga vprašala, kako bi se mogla otresti neljubega ji oboževalca, ki jo vedno zasleduje. Ker je pa bila naravnost odurne zunanosti, si odvotnik ni mogel tolačiti, da bi se mogel kdo truditi zanjo. Znašel je z rameni ter menil, da bo zaljubljenec že sam odnehal. Toda s to izjavo se ni dala odpraviti.

"No", je rekel odvotnik kratko, "potem ga pač vzemite." "O", je vzklíknila mladenka, "raje bi ga videla viseti na viselcih, kakor da bi ga vzela!" "Čisto prav", je menil odvotnik, "poročite ga in čez malo časa se bo že sam obesil."

Kjer si znaže pomagati.

"Samozavestni in temperenih mestih mi ne govorite, ali ste bili že kdaj v Leavenworthu, Kentucky? Ne! No, potem tudi ne veste nič!"

"Najbrže ne prodajajo nič pitnega?"

"Smo kot zdravilo, posebno kot zdravilo proti kašljanju pika. In zato vzdržujejo tam na občinskih stroške kačo. Oni dan, ko sem bil tam, sem moral čakati šest ur predno sem prišel na vrsto, in ko sem končno vendar prišel, je kačo vzel vednega pika, pa prijel brč v celjostih!"

Pozor čitatelji!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

- Slovenske novele in povesti 30c.
- Pegam in Lamberger 35c.
- Sherlock Holmes: V rakvi kraj bombe 15c.
- Zaklad kupčevalca s sužnji 15c.
- Lepa bolničarka 15c.
- Ena sama kaplja črnila 15c.
- Grob v svetliniku 15c.
- Gospa s kanarskim brljantom 15c.
- Londonski ponarejalci denarja 15c.
- Kako so vjeli Jacka razparača 15c.
- Skrivnost mlade vdove 15c.
- Plemič 15c.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 Cortlandt St. New York, N. Y.

Iščem svoja dva brata ANTONA in FRANKA RUS ter sestro, sedaj omeženo SADAR. Doma so iz vasi Sice št. 9, pošta Krka na Dolenskem. Brata sta že v Ameriki kakih 17 let in sestra mi je pisala pred kakimi štirinajsti leti iz Washingtona. Prosim enjene rojake, če kdo ve za njih naslov, da ga mi naznači, ali naj se pa sami javijo svojemu bratu: Louis Rus, R. F. D. 7, Box 86, Greensburg, Pa. (8-10-1)

Življensko moč

in rdeča lica se dobi edino z uporabo zdravega in naravnega vina, katerega čitatelji "Glas Naroda" lahko kupijo pri svojih rojakih. Sod 52 galon garantirane ga in čistega ter naravnega vina se dobi za 26 dolarjev. Pišite na:

Dalmatinsko - Kalifornijska Vinarska Zadruga.

140 Liberty St., New York, N. Y.

STATE DEPARTMENT OF LABOR

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

Ščiti naseljenca in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanskih pravicah.

Pridite ali pišite!

Newyorški urad: 230 Fifth Ave

Urad v Buffalo: 704 D. S. Morgan Building.

\$1.40 GALONA JAMČENE VISKE

Glasilo "Lucky Tiger" se odziva ljudem, ki cenijo kakovostno visko. Je močnejša in blažja — napredna in izjemna viskosa — izjemna viskosa ali denar za njo. Čimprej naročite, temveč prihranite.

Stulz Brothers

5 South Building, Kansas City, Mo.

Novo slovenske knjige!

Kaj se vse dogaja v ljubljanski deželni bolnišnici. — Izpoved očividca. — Strašne razmere.

Pre par mesece se je vrnila v Ameriko neka Slovenka, ki je bila skoraj celo leto bolniška strežnica v ljubljanski deželni bolnišnici. — V službo je stopila takoj ko je izbruhnila vojna in je bila navzoča, ko so pripeljali prve ranjene v Ljubljano. Svojo težavno službo je izvrševala skoraj neprenehoma noč in dan. Slovenski listi v Ameriki so navezani samo na poročila raznih angleških in ameriških listov. — Ta poročila so dobra kar se tiče splošnosti, glede raznih podobnosti posebno pa glede razmer v starem kraju, se ne moremo veliko zanesti nanje.

Ko se je vrnila omenjena Slovenka v Ameriko, je povedala uredništvu našega lista kar je v ljubljanski bolnišnici videla, slišala in doživela. — Uredništvo je priobčilo vse njeno razmotrivanje v Kalendarju za leto 1917.

Rojaki, sežite po njem, dokler ga je še kaj v zalogi! — Razen tega obsega tudi nebroj drugih člankov, lepih povesti in slik.

HARMONIKE

bolisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsako posloje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vamez kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

NAŠI ZASTOPNIKI

kateri so pooblašteni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kar tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolice: Mihail Otcar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovina.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Landville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, Frank Janich in John Germ.

Salida, Colo. in okolice: Louis Castello.

Clinton, Ind.: Lambert Bolakar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolice: Lukas Podbrežar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Demoe, Ill.: Dan. Badovinac.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zaletel in Frank Bamblich.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Nokomis, Ill. in okolice: Math. Galshek.

St. Chicago, Ill.: Frank Černe.

Springfield, Ill.: Matija Barbarič.

Oglesby, Ill.: Mat. Hribenak.

Waukegan, Ill. in okolice: Frank Ptkovšek in Math. Ogrin.

Obereoka, Kans.: Frank Režanek.

Columbus, Kans.: Joe Knafelc.

Franklin, Kans.: Frank Leskovec.

Frederick, Kans. in okolice: Frank Kern in Rok Firm.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val. Stalich in Valentin Marcin.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemškoangleški tolmáč, vezan — 50

Cerkvena zgodovina — 70

Poljedelstvo — 50

Popolni nauk o čebelarstvu, vezan — 1.00

Postrežba bolnikom — 20

Sadjevoja v pogovorih — 25

Slov.-angleški in angl.-slov. slovar — 80

Slov.-angl. in angl.-slov. slovar — 1.50

Trina uš in trtojeja — 40

Učna šivnoroja — 50

Učni kmetovalci — 50

Veliki slovensko-angleški tolmáč — 2.50

ZARAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Doli s orožjem! — 50

Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek — 20

Leban, 100 beril — 20

Na različnih potih — 20

Trojka, povest — 50

Zgodovina e. in k. pešpolka št. 17 a slikami — 1.25

Zgodovina slov. naroda 8. zvezek — 40

Življenje traja pot — 60

Življenje na svetr. dvoru ali

Kansas City, Kans.: Peter Schneller, Mineral, Kans.: John Stale, Ringo, Kans.: Mike Pencil, Kitzmiller, Md. in okolice: Frank Vodopivec.

Calumet, Mich. in okolice: Pavel Štalt, M. F. Kobe in Martin Bado, Manistique, Mich. in okolice: Frank Kotsman.

Se. Range, Mich. in okolice: M. U. Litvick.

Shishola, Minn.: K. Zgon.

Deluth, Minn.: Joseph Shardon.

Kly, Minn. in okolice: Ivan Gouša.

Joe. J. Penbel in Louis M. Perubek.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotac.

Gilbert, Minn. in okolice: L. Vesel.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouda.

Kitzville, Minn. in okolice: Joe Adamlch.

Nashvank, Minn.: Geo. Mauria.

New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zobe.

Great Falls, Mont.: Math. Ulrich.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Dawson, N. Mex.: Mike Krivec.

Gowanda, N. Y.: Karl Sterubla.

Little Falls, N. Y.: Frank Grezorka.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirane dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEI, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAZ, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAZ, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEČ, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Premlada...

— In sedaj pojdi! — Bog blagoslovi tvoj prvi korak v mesto!

Mati se je obrnila, zavela je ru-to tesneje okoli vratu ter zamisljeno stopala proti domu. Semtertja se je njena glava plaho ozrla nazaj, kjer je še pred nekoliko hipi stal voz. Tam je bilo sedaj prazno in mrtvo.

Vsakikrat, ko se je ozrla, so postajale njene noge težje in ko so stopile v majhno, zatohlo stanovanje, je niso mogle več nositi. — Padla je na stol in glavo je zakrila v roke.

Sneg je padal v velikih kosmih in se spotoma taja, ko je prihajal do tal. Pod nogami je rastle in se kupično rjavo blato, pršlo se je čez črevlje. Mestni tlak je bil umazan in polzek, da ni mogla noga stopati varno in izlahka.

Od juga pa je pihal zoprn gorak veter in nosil novih oblakov nad mesto in okolice.

Nekaj težkega je viselo v zraku, tlačilo je k tlom ljudi, ki so hiteli po ulicah.

Tisti večer je bilo, ko je nastopila Minka prvo svojo službo. — Pozabila je bila za nekaj hipov dom in mater, in ji ni bilo težko, ko je prvič prestopila prag prodajalne, kjer je imela biti odselej blagajničarica.

Prodajalna je bila razsvetljena z električno lučjo, prijetna gorkota se je razširjala po njej, in v lepem redu razložene reči so se svetile in ponujale, kakor bi znale govoriti.

Minki so zardela lica, in oči so se ji zaiskrile. Tu bo ugodno, in delo ne bo težko. Sede in s smehljajem na obrazu se bode vse opravljalo. Vse pojde naglo in veselo izpod rok, dan za dnevom, večer za večerom.

In sprejel jo je gospod šef prodajalnice z lahkim nasmehom okoli usten. Njegova brada je bila gladko obrta in se je svetila, — njegove oči so skoro mižale, a bližale so izpod napol zaklopljenih trepalnic kakor brušeno steklo. Premerile so jo parkrat od nog do glave ter se še bolj stisnile.

Odvedel jo je k ograjenemu stolu, ki je stal nekako sredi prodajalne, nekoliko vzvišen. Od tam se je videlo po vsem prostoru, na desno in na levo.

Potegnil je veliko knjigo iz predala in začel ji je takoj razlikovati popisane stvari. Minka je kimala in je bila vesela tega lahkega posla, ki ga je razumela tako dobro. Mimo nje so švigali skrbno počesani trgovski pomočniki ter urejali, kar se je bilo razmetalo danes.

Vse je bilo tiho, škripali so samo črevlji, slišal se je samo nizki glas gospoda šefa. Luči pa so gorele in svetile, kakor bi bilo na sveti večer doma, ko se blišči — praznično opremljeni qitar v neštetih veselih žarkih.

Od tedaj je Minka sedela na tem

stolu od jutra do večera, dan za dnevom. Zunaj je bilo grdo vreme, lezlo je v vedno hujšo zimo. Nastal je mraz, da so vrabei cepali iz podstrešij. Sipe v oknih se niso odvajale po ves dan, voda, ki je pljusnila na tla, je tako zledenela.

Tisti čas je bilo lepo v prodajalni. Oj ta ljuba toplota!

Minki je bilo huda samo takrat, ko se je spomnila, kako bo de treba večer domov, ko se bo zaprla prodajalna! Stanovala je v podstrešni sobici pri stari vdovi, a tam ni bilo zakurjeno nikdar.

Minka je dobivala po dvajset goldinarjev mesečnega plačila in s tem je morala plačevati hrano in stanovanje. Kje naj bi jemala za drva?

Bala se je torej teh večerov, te poti proti domu, te mrzle samotnosti. Kaj čuda, da se ji je priljubila prodajalna s svojo toploto, z vedno menjujočimi človeškimi obrazi.

Tako je preteklo nekoliko mesecev. Zunaj so začeli zeleniti travniki, zabrstelo je drevice, — oglašila se je v gozdu kukavica. Veseli ljudje so se gnetli po izprehajališčih, otroci so lovili metulje.

Minka bi morala odložiti zimsko obleko, ki jo je še imela od doma. Trebalo je misliti, da si na pravi drugo, pomladansko. Tudi lepšega kroja mora biti, da se ne bodo norčevali iz nje njeni moški tovariši.

Pomlad jo je po prehitela, ni česar ni mogla prihraniti pozimi. S kim naj si torej kupi, česar potrebuje? Saj komaj plačuje hrano in stanovanje.

In tedaj je bilo, ko je dobila pismo od matere.

— Slabo se mi godi, — je pisala, — ako lahko utrpši par goldinarjev, pošlji mi jih...

Minki se je skrčilo srce v prsih. Imala je še par goldinarjev za večerjo do konca meseca. Sedla je in je napisala nakaznico na mater. Poslala ji je vse do zadnjega vinarja in večerjala ni vso zadnjo tretjino meseca, in nova obleka se je razpršila v nič.

Tedaj se je prvič zgodilo, da se ji je zardela prodajalna dolgočasna in pusta. Obrazi, ki so se zglašali v njej, so ji hipoma postali zoprti, in njene oči so strmele — tja vun, kjer so mimo hodile gospe in gospodične v novih pomladnih oblekah, tja vun, kjer je solnce tako radodarno vsipalo svoje žarke po drevesih v drevo-redu. Zastudile so se ji številke v veliki knjigi, začutila je, da je vjet ain zaprta v ječo, ki ni iz njene izhoda.

Z vsakim dnem je bilo njeno hrepenenje večje, hrepenenje po svobodi, hrepenenje po novi obleki.

Ko je zjutraj stopala proti prodajalni, se je njena noga vstavljala, najraje bi bila stopala tja vun iz mesta, tja vun v svobodo. Poletela bi kakor ptica, tja da-leč pod zeleno goro bi bila pole-

tela in tam bi sanjala do večera. Sanjala bi o lepem življenju, o lepi in novi obleki.

A morala je v kletko, morala je sedeti na malem, omejenem prostoru.

Odstrigli so joj peroti...

Njena obleka je bila z vsakim dnem bolj oguljena in ponošena. A zunaj so se videle vedno lepše, vedno svetlejšje toalete. Tedaj Minka ni mogla več zdržati. Pro-sila je šefa, naj ji da nekoliko — predurjema, vsaj za pol meseca naprej.

Šef je skomizgnil z ramami in obraz se mu je podaljšal.

— Ali ne vidite, kako slabo gre kupčija? Polovico ljudi bom moral odpustiti. In vi hočete predurjema? Ne morem, ljubica.

Odgovorila ni ničesar.

Kri ji je zaplala k sreč, in sklonila je glavo. Okoli nje je postalo temno.

Tam zunaj pa je sijalo solnce, tam so se svetile nove obleke —

Teda je sluherni dan komaj pričakovala večera. Toda njena pot je ni vodila domov, tam ni imela iskati ničesar. Odpovedala se je vsaki večerji za toliko časa, da si prihrani za obleko. Zanašala jo je pa njena noga tja ven iz mesta na skrivnostno, samotno prostora.

Le redkokdaj je srečala tu človeka, in še oni, ki ga je srečala, ni nosil navadno glave kvišku. — Bil je skoro vsak človek ozkih prsi, rumenkastih lic in štrlečih ušes.

Ali tam je bilo lepo. Visoke, goste smreke, pod njimi evetveče gozdno grmovje in med njimi žuboreč, bister potok. Ob početku ozka, rjava stezica, ki se je vila višje, vedno višje do male terase.

Na to teraso je zrla modra, lepa krpa nebeškega svoda kakor velikansko, neizmerno globoko in nerazumljivo oko. In v vrhovih smrek je šumela otožna pesem, prihajajoča tam iz nepoznane daljave...

Prvič ko je prišla Minka tu sem, jo je gnala samo zavest, da se mora skriti ljudem, da se ne sme prikazati med njimi v svoji ponošeni obleki. V žalostne misli vstopljena je prišla na ta prostor. A ko je povzdignila svoje oko, je ostmela.

V njeno sree je vtihotapilo nekaj mehkega, nekaj dčdaj nepoznanega. Bilo ji je, kakor bi jo bil hkratu zakleal dober znanec iz davno pošlih časov. In ta glas je bil sladek, je bil vabljiv in ji je donel na uho kakor rajska godba.

A Minka je tedaj tudi vedela, da jo doleti tukaj nekaj posebnega, nekaj lepega, po čemer je šele v tem hipu prvič zahrepenelo njeno sree.

Od tedaj je hodila sleherni večer v ta kotichek. Tretjega večera je srečala tam mladeniča s knjigo v roki. Bil je dolg in slok, njegovo lice je bilo blede, njegovo oko vdrtlo. Ko je stopal mimo nje, jo je pogledal.

Minka je osupnila, bilo ji je, kakor bi bila srečala nekoga, ki ga je že videla, ki je že govorila z njim. A vendar ji je bil ta obraz popolnoma tuj.

Stopila je par korakov dalje, a tedaj se je morala obrniti. — V istem hipu se je obrnil in on.

Minka je zardela in je hitreje stopala kvišku. Oni pa je zrl za njo, dokler ni izginila za grmovjem...

Od tedaj sta se srečavala sleherni večer, ob isti uri, na istem prostoru. Od začetka sta stopala nemo drug mimo drugega, govorile so samo njune oči. In postajala sta in se ozirala drug po drugem. In zardela sta, in njuna pota sta šla večer za večerom narazen.

V tistih dneh je Minka šele prav občutila vso težo svoje službe.

(Konec prihodnjic).

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA UHERNIKA. Doma je iz Velikih Brusnic pri Novem mestu na Dolenjskem. Zdj se nahaja nekje v Coloradi. Prosim ga, da se mi oglasi, ali pa če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani. Frank Kosec, Box 48, Pineville, Minn.

Rad bi izvedel za svoja dva prijatelja KARLA VEKOVČE, doma iz Vodice, pošta Moravce pri Ljubljani, in ALOJZIJA KREVELI, doma iz Koprivnice pri Rajhenburgu na Stajerskem. Pred dvesta letoma sta bila na Heilwood, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sama javita. — Frank Čilimek, Grand Creek, Utah. (9-11-1)

Jaz Janez Scholz iz Gunn, Wyo., tem potom preklidem vse, kar sem govoril o gospej Antona Kosola in jo prosim, da mi opršti. Preklidem torej vsa imena in vse, kar sem govoril proti njemu značaju, ter izjavljam, da je Mrs. Anton Kosola dobra in spoštovana gospa ter ne vem prav nič proti njenemu značaju. Gunn, Wyo., 3. jan. 1917. John Scholz.

Žrtv zanemarjenosti.

PRIŠEL JE DO SPOZNAVJA ŠE LE ZADNJI ČAS.

Cortland, Indiana. Joe Slovak, tega kraja je pričel čutiti pred kakimi tremi leti grozne bolečine v desni rami. To so bile grozne bolečine ter je kupil nekako mazilo in obliž in ga vdrgnil v razboleli del in pozneje ni več mislil na to. Bolečine so oprenehale za nekaj časa. Čez nekaj dni so se bolečine zopet obnovile in sicer v desni nogi. On se je zopet zdravil kot prej z mazilom, vsaj tako nam je poročal. Potem se pa ni več brigal za bolečine, ki jih je imel v desni rami in potem v desni nogi. Seveda čez en teden ga je zopet pričelo boleti, zdaj pa po vsem njegovem životu in sicer tako, da ni mogel iti več na delo. Zelo hudo mu je bilo ako je opazoval svojo revno družino.

On je bil reven. Imel je veliko družino in on je bil edini vzdržnik in postal je bolan. Zakaj? Ker ni poslušal dobro besedo. Čital je vsak dan v listih, da ni zdravila za protin ali revmatizem, ki ga ozdravi, ako se je ne rabi znotraj. Nobeno zdravilo ne ozdravi revmatizem ali protin s katerim se vdrgne razbolene dele, ker na tak način se bolezen razšene v druge dele in Joe Slovak je seveda to tudi čital, toda ni dal nobene pozornosti temu. On je tudi čital, da je v takih slučajih edino uspešno zdravilo REMO notranja zdravilna tekočina, za revmatizem. Še potem, ko je bil že nekaj časa v postelji, si ni upal poskusiti tega čudovitega zdravila. Rabil je popolno zdravljenje in danes nadaljuje svoje delo pri popolnem zdravljenju.

REMO notranja zdravilna tekočina za revmatizem je edino zdravilo za protin, bolečine na straneh ali v križu, ohromelost kosti in drugih bolezni, ki ostanejo radi prehlada.

Ena steklenica \$1.00 Tri steklenice \$2.50, po pošti \$2.80. Šest steklenic, popolno zdravljenje pošto vred, \$5.00. Kupi se le na sledečem naslovu:

CROWN PHARMACY OF CLEVELAND
2812 E. 79th St., Cleveland, Ohio.

ŽENITNA PONUDBA.
Fant, star 30 let s svojimi domovanjem in \$250.00 v gotovini, se želi soprostiti s Slovenko v starosti od 25 do 30 let. Katera resno misli na ženitev, naj se oglasi na spodaj navedeni naslov in naj priloži svojo sliko. Ako se katera v finanči dobro počuti, se tudi na starost toliko ne gleda.

Anton Fabec,
416 N. 8. St., Sheboygan, Wis.

Rad bi izvedel za naslov svojega brata IVANA GRADIŠAR. Doma je iz Nove vasi št. 3 na Kranjskem. Pred enim letom je bil v Clevelandu, Ohio. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Joseph Gradišar, N. C. T. Co., Box 34A, Graham, Wash.

(9-11-1)

Želim izvedeti za naslov svoje sestre ALOJZIJE TURK, zdaj omožene, pa ne vem, kako se zdaj piše. Doma je iz Velikih Brusnic na Dolenjskem. V Ameriki biva že tri leta in baje nekje v Johnstownu, Pa. Ker ji imam poročati nekaj važnega, jo prosim, da se mi oglasi, ali pa če kdo drugi ve za nje naslov, da ga mi naznani, za kar bom zelo hvaležen. — Frank Turk, 926 Ketchum St., Indianapolis, Ind.

Iščem svojega brata FRANKA KREVS. Doma je iz občine Šmarjeta na Dolenjskem. Pred tremi leti je odšel od tu in zdaj sem slišal, da se nahaja nekje v Omahi, Nebr. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sam javi svoji sestri, ker ima dobiti posmrtnino po svojem očetu. — Mary Rajer, 330 N. 5. St., Kansas City, Kansas.

(9-11-1)

PREKLIC.
Jaz Janez Scholz iz Gunn, Wyo., tem potom preklidem vse, kar sem govoril o gospej Antona Kosola in jo prosim, da mi opršti. Preklidem torej vsa imena in vse, kar sem govoril proti njemu značaju, ter izjavljam, da je Mrs. Anton Kosola dobra in spoštovana gospa ter ne vem prav nič proti njenemu značaju. Gunn, Wyo., 3. jan. 1917. John Scholz.

NA PRODAJ
trgovina z grocerijo s poslojem vred v sredini slovenske naselbine, blizu premoškopov. Lepa prilika. Katerega veselje, naj piše po podrobnosti na:

Frank Goršek,
Box 106, Seofield, Utah.
(9-10-1)

ŽELIM DOBITI
kuhario za kuhati v kampi, ki je sposobna sama gospodinjiti. Ne oziram se, če je vdova z otrokom ali pa z možem, samo da razume svoj posel. Plačam od \$20.00 naprej na mesec. Katerega veselje, naj mi piše na naslov:

Tony Škerl,
Box 2, Kinsua, Pa.
(8-9-1)

Rad bi izvedel za naslov svojega bratrance FRANCA MEDLE iz Dolenjega Suhadola, fara Brusnice na Dolenjskem, in prijatelja JANEZA LUŽAR, doma iz Gorenjega Suhadola pri Borovnici, ter MATEVŽA CORJANC iz Dolenjega Suhadola pri Brusnicah. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njih naslov, da mi naznani, ali naj se pa sami javijo na naslov: Anton Volčjak, R. F. D. 2, Box 66, Imperial, Pa. (8-9-1)

ISČE SE.
Stanko Šašič, vojni vjetnik v Italiji, prosi, da se mu oglasi njegov brat MIKE ŠAŠIČ, ki se baje nahaja nekje v Chicagi. Piše naj na naslov:

Stanko Šašič,
prigionero di guerra,
Italia. Aquila, Abruzzi.
(8-9-1)

Važno za priseljence!
Državni delavski department Združenih držav je odprl svoj urad na 240 E. 79. St., med 2. in 3. Ave. v New Yorku. Urad je odprt vsak dan od osmih dopoldne do osmih zvečer, ob nedeljah in praznikih pa od desetih ure do polnočnega do polnočnega.

Namen tega urada je, nuditi naseljenecem nasvet, punk in pomoč, in sicer vse brezplačno. Ta urad je obenem tudi posredovalnica za delo in deluje spoznavno in v svari s delavskim departmentom Združenih držav.

Za storjene usluge ni treba plačevati nikakih pristojbin. Pitate ali pa pridite osebno!

ŽGANJA
pošiljam na vse kraje naravno iz tovarne po sledečih cenah:
Rdeča žganja po \$3.00 galon, 10 galonov za \$19.00.
Rdeča žganja po \$4.00 galon, 10 galonov za \$27.50.
Tropinjevec in Silvroica po ravno istih cenah.
Kdor želi vino ali piva naj piše po cenik. Express all freight plačam jaz na vseh plačah, razen pive.
Opozorjam posebno prebivalce v Coloradi, da si naročijo plačajo za naprej. Deželni odbor se pripravlja, da priredi postave proti pošiljanju piva v Colorado. Časa je malo.

JOHN LANICH,
BOX 108, GATEWAY STATION, KANSAS CITY, MO.

Najstarejša slovensko-hrvatska trgovina z likery v Ameriki
Mi vam nudimo našo zalogo najboljših likerjev po sledečih cenah:
Brinjevec, zaboj (6 steklenic) \$ 7.00
Brinjevec, zaboj (12 steklenic) 13.00
Tropinjevec, galona \$2.25, \$2.50, \$2.75 in 3.00
Tropinjevec, zaboj (6 steklenic) 5.50
Tropinjevec, zaboj (12 steklenic) 10.00
Silvroica, galon \$2.75 in 3.00
Brinjevec, (posamezna steklenica) 1.35
Naš slavni "66" Pure Rye Whiskey, 7 let star
zaboj (6 steklenic) 6.00
zaboj (12 steklenic) 11.00
Concord vino, rdeče, berel \$32.00
Concord vino, rdeče, pol berela 16.00
Pri odjemu 5 in 10 galon, stane galona 90
Pri odjemu ene same galone pa 1.00
Belo vino, berel 28.00
Belo vino, pol berela 19.00
Pri odjemu 5 ali 10 galon, stane galona 1.00
Pri odjemu ene same galone pa 1.25
Za posodo računamo sledeče cene: za 3, 4 in 4 1/2 galone sodčke 50 centov, za 5, 6 in 10 galon sodčke \$1.00 in za 25 galon (pol berela) \$1.50.
Berele pa damo zastoj.
Z naročilom pošljite vedno tudi Money Order ali pa bančni ček.
Za vse blago jamči

THE 'OHIO BRANDY DISTILLING COMPANY
6102-4 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR
(Notary Public)
v GREATER NEW YORKU
ANTON BURGAR
82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y.
IZDELUJE IN PRESKRBUJE
vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.
Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Darujte par centov slovenskim trpinom v domovini!

VPOŠTEVAJTE.
Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.
Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.
Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.
Ako želite dobiti delavce ali delo za seba.
Ako želite objaviti društvene naznanila
RABITE VSELEJ najstarejši slovenski list
"GLAS NARODA"
"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.
"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.
"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol milijone (4,500,000) iztisih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.
Cene oglasov so sledeče:
Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane \$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00
Enkratno iskanje dela stane \$0.30
Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00
Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50
Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih.
Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetujemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.

MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikažoji se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-
tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode
oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

V smrtni senci.

Baltička povest.

Spisal Bogdan Vened.

(Nadaljevanje).

XVI.

Dvakrat štirindvajset ur kasneje je pa črnooka nočka, prav nalhalno sumljajčo, prav potihlo kepetajčo tem drevesom in evetlicam pripovedovala nove dogodivščine.

Prisumljala je s severa, tako je pravila, in kaj je videla, kaj slišala, kaj izvedela v velegrajski okolici?

Na planinski zeleni šumice velegrajske, na svojem navadnem zbirališču, igrališču-pevališču so v srebrnolasi mesecini v kolu stale gorske vile ter pozornost poslušale tovarišico vilo Radovanko. Ta je gledala proti mestu Velegradu, se na ves glas smejala ter govorila:

"Ali nisem zadnjič prav imela, ko sem ti rekla, da se bodeš opekla, ti gizdava, sanjava in lokava Vanda, posadnika Gneva hčerka srakoperka? Ali nisi doslej poznala prislovce: Kdor drugemu koplje jamo, sam pade vanjo? Kako je hitro konice črnih tvojih nakan! Konaj si jih v podli svoji duši spočela, pa so že prišle na dan. Kajpak: nič ni tako kruto, da ne bi postalo očito. Kako se ti je tvoja črna osnova ponesrečila in hitro raznesla! Hahaha! Prav ti je! Iz dna srea in globoke duše ti privoščam to osramočenje. Kot žerjav si hodila doslej okrog, zahlevajoč, da te vsi občudujejo. Pešice ljudi te je res občudovala, odslej te bodo pa vsi, veš, vsi ljudje, cel svet. Pa ne zaradi tvoje lepote, — kaj se! — zaradi: kajše hinavščine in hudobije tvoje! Hahaha! Le si puli lase, ki si bila prej tako pomosna nanje kakor pavica na svoje perje! Le čakaj, Kruta bodeš videla, kakaj bo naredil s teboj! S studom se bode obrnil od tebe, kakor se človek s studom obrne od gusne gosienice. In glej, da te ne bode pobil, kakor se pobije kača strupenjača! Pa, da bodete vedele, vide posrime, za kaj tu gre, zakaj tako govorim! Veste, prav zgodaj sem vstala danes, istočasno z rožnato zarjo, pa sem šla na izprehod tja doli v sošajni gaj. Umivala sem se z jutranjo roso, trgala evetlice in jih vitkala v kito — kronice zlatih svojih las. Kar sem zaslišala, da po cesti od juga sem prihaja voz. Stopila sem za grm, da bi me prihajajoč voz ne videl. Voz se je bližal bolj in bolj. Na njem sem zagledala dva moža v kmetički, hlapčevski obleki. Mlajši se mi je zdel tako znan. Gledala sem in gledala, pa spoznala v njem Gojnika, veste, onoga Gojnika, ki

ga vojnika, ki se je bil ob vstoličenju novega nadkneza Kruta v Velegradu tako postavil. Kaj neki išče mladee tukaj? Kam se pelje? V Velegrad? Saj mu je Krut vendar enkrat za vselej prepovedal stopiti se katerikoli na budiščka tla. Kako se je torej predvznil priti nazaj? Kako si upa v Velegrad? Tako sem se čudom se čudje popraševala in ugibala, kaj neki namerava predvznil mladee-junak v tej hlapčevski obleki. O njegovi nameri pa mi ni bilo treba dolgo ugibati. Uganko mi je rešil kmalu sam. Voz se je ustavil prav vstrice grma, ki sem jaz stala za njim. Vozača sta se oprezno ozirala na vse štiri strani, in ker nista zagledala žive duše nikjer, sta ročno stopila z voza, odgrnila rjuho, ki je bila zagrnjena čez zadnji njega konce, pa nekaj vzdignila. Kaj? Okrvavljeno človeško truplo. Vzdignila sta je in posadila v travo ob cesti. — 'Na', je izpregovoril Gojnik, 'tu leži, ti lopov Vrel, malopridnega posadnika Gneva malopridni vojnič! Vanda te je najela, da bi z bodalcem poslal Pluzonovo Slavico v naročaj Morani. Pa si padel sam v njen naročaj. Slavico hoče vsaj nekaj časa še cvetna Devana imeti na zeleni zemlji. Gospoda Tugumira si hotel pokopati, njemu si hotel naprtiti zavratni umor Pluzonove hčerke, Krutovo izvoljenke, pa ti je izpodletelo kljub tvoji navitanosti. Da, da, tudi črv ugrizne enkrat kislo jabolko. Pokopal si sam sebe, Gneva in Vando. Pa da bodo ljudje, ki te bodo našli tukaj, vedeli, za kakšno boleznijo si umrl, sem napravil t-zadovolno izpričilo. Tukaj je, sam je diži v roki in kaži ljudem!' — In po teh besedah je Gojnik vtaknil med mrličeve prste droben listič, sedel s spramljevalcem na voz, ga okrenil in se naglo odpeljal nazaj proti jugu. Kaj človek vse vidi, vse izve, če gre v rancem jutru na izprehod! Sem si čestitala in hitela k mrtvecu. Kaj je bilo zapisano na lističu? 'Njega malopridnosti Gnevu, velegrajskemu posadniku, sporočam, da je bil njegov vojnič Vrel, ki ga je bila najela njega hči Vanda, da zavratno umori nadkneza Kruta nevesto, Pluzonovo Slavico, sam umorjen v trenutku, ko je hotel izvršiti črni zločin. Gojnik, mrliški oglednik.' Hahaha, sem se zasmejala, ta pa zna! Bogve, kje je hodil v šolo ta pretkani Gojnik! Se mene poseka! Škoda, da je že izginil. Poljubček bi mu dala za ta sijajni čin! — A komaj sem izgovorila te besedice, sem zaslišala od Velegrada sem peketanje konjskih kopit. Hitro sem vtaknila listič nazaj med Vrelove prste in se skрила za grm. Veste, kdo je prihajal? Gnev in Vanda. Na jutranji izprehod sta pač pripelketa iz mesta. Veselo sta kramljala in se smejala. Zlasti Vanda je bila videti dobre, židane volje. Prečo-

no veselo je gledala naokrog, kakor bi bil že ves svet njen. 'Kaj je pa to?' je vzklila deklina, ko sta prijezdila do mesta, kjer je ležal mrtvi Vrel. 'Mrtev, okrvavljen, zatrdno umorjen vojnič! Poskakala sta s konjičev. In kaj se je zgodilo potem, ko sta prepoznala mrliča in prečitala oni drobn listič, kaj bi pravila, saj si lahko same mislite! Samo toliko vam povem, da strela z jasnega neba ne more tako prestrašiti človeka, kakor je ostrasil pogled na mrtveca in ono drobnico pisane Gneva in Vande; da še tako drobčkana in slika prosena bilka ne zatrepeče tako, in naj zavije nad njo še tako bada sapa vijaka, kakor je zatrepetala Vanda. Kar sedela se je na tla. In sodaj v svoji sobici tiči, na postelji leži in mihoječi ter si puli lase. Le si jih puli, ti gizdava in sanjava Gnevova hčerka srakoperka. Hahaha!' —

Tako je govorila vila Radovanka na planinici velegrajske šumice. Slišala jo je črnooka nočka pa je prišla povedat te novice, nje besede drevesom in evetlicam v gozdičku pred Tugumirovim gradom. Prav nalhalno sumljajčo, prav potihlo šepetajoč jim jih je pripovedovala, potem pa utrujena zadržemala, zaspala, in z njo so zadržemala tudi drevesa in zaspale evetlice —

In ni lagala črnooka nočka in tudi vila Radovanka ne.

Ko je bil na Gojnikov ukaz zabodel Godimir Vrela, so ga bili pustili kar ležati ob cesti in se na Slavici poziv napotili proti gradu. Kar nacenkrat se je pa udaril Gojnik po glavi: 'Tepeček, slepeček, take nespametnosti pa še nisi naredil, odkar te nosi zemlja! Saj to bi bil lahko izvedel od Vrela, kdo ga je najel za nameravano zločelo! Zakaj sem ga vele takoj zabobil? V vragovo naročje bi ga bili poslali lahko nekoliko kasneje, potem, ko bi nam bil povedal in izdal, kakaj je hotel umoriti Slavico, kdo ga je tega naprosil. Sam pač ni imel nobenega vzroka in povoda napasti nadknezovo izvoljenko s smrtonosnim orožjem. Pričakoval jo je, to se je videlo. Zakaj je pa ni napadel prej in kje drugod? Pa — morda se diha, morda se bode dalo iz njega še kaj izvleči, morda bode prišla še kakšna izdajalna kletvica iz gnjusnih njegovih ust. Hej, ljudje bežijo, malce malo me počakajte!' je dejal svojim sopotnikom in zletel nazaj.

Vrel se je krčil in zvijal v smrtnih bolečinah, zvijal kakor slepec, če se mu je odsekala glava ali rep. Oči je imel že vse steklene; z desnico je krčevito tiščal rano, iz katere je črnila vrela kri; bil je v zadnjih pojmljajih. Še je siknil z glasom hropečim, onemoglim: 'Prokleta Vanda!' — pa mu je odpovedal jezik, odpovedala tudi vsi drugi udje: premislil je.

'Že dobro; sedaj vse vem', je rekel Gojnik in se vrnil k čakajočim ga trojici —

'Kaj hočemo narediti z Vrelovim truplom?' je po vljudnem pozdravu in poklonu vprašal mladee-junaka gospoda Tugumira, ko ga je drugo jutro navsezgodaj dobil na vrtu. Gospod Tugumir je imel namreč lepo navado, da je zjutraj zgodaj vstajal, ne samo zato, da bi dajal lep zgled svoji družini, in jo izpodbujal ter opominjal, da je treba iti na delo, ampak zlasti zato, da se je mogel nemočno našetati in nasarkati zdravega, čistega, še neoskrumjenega jutranjega zraka. Tudi danes je vstal zgodaj in šel šetati na vrt. Zarana je pa vstal tudi Gojnik in zagledal ga skozi okno na vrtu. Šel k njemu z vljudnim jutranjim pozdravom in z vprašanjem, kaj naj se naredi z Vrelovim. 'Kaj naj naredimo?' je odvrnil gospod Tugumir. 'Pokopati ga bodem dal.'

'Kje?'

'Kjer leži; v gozdu.'

'Jaz bi ti nekaj drugega svetoval, gospod Tugumir, kar bi bilo zadržno umestnejše in koristnejše.'

'Kaj? Povej odkrito, kot prijatelj prijatelju!'

'Jasno je, da je Vrela najela Vanda.'

'Da bi se iznebila svoje tekme. Ves Velegrad že ve in govori, kako se Gnevova hči ponuja ter nastavlja mlademu nadknezu.'

'Pa zakaj lopov ni napadel Slavice prej? Zakaj jo je hotel umoriti ravno pred tvojim gradom? Veš, zakaj, gospodine Tugumir? Ponoči nisem mogel spati, pa sem reševal to zagoneško in mišlim, da sem jo prav rešil. Da bi sum padel nate. Lopov Vrel bi zatrdno hitro razpivil v deželi, da je našel Slavico umorjeno pred tvo-

jim gradom. In posledice takega obrekljivega govorenja in sumničenja si lahko predstavljaš. Veš, kaj ti svetujem? Dokažimo s hitrim dejstvom, da kdor drugemu koplje jamo, sam pade vanjo. Ali imaš kakšnega hlapca zvestega, vsestransko zanesljivega?'

'Stari hlapec Jaropolk mi je zvest in verodostojen ter zanesljiv kot sveta blagovest.'

'Dobro. Ne da bi kdo drugi vedel, bodeva Vrelovo truplo nalazila na voz, ga odpeljala v bližino mesta Velegrada, ga tam ob cesti kje, skrivaj seveda, odložila ter posadila na tla pa jo odkurila hitro našaj. Kajpada bodem moral biti jaz zaradi večje varnosti preoblečen takisto hlapčevsko. Napisl bodem pa tudi list zapisnik, da bodo ljudje, ki bodo našli mrtvega Vrela, vedeli, za kakšno boleznijo je umrl posadnikov vojnič. In stvar se bode za nas vse, zlasti se zate, iztekla dobro, za Gneva in Vando pa kar se da slabo.'

'Tvoja zamisel je vrlo pametna. Le uresničiti jo. Moj voz in Jaropolk sta ti na razpolago.'

In za vse pretkanosti godni vojnič Gojnik je lepo izvedel to zamisel, kakor smo slišali od Radovanke, oziroma od črnooke, sedaj že speče nočke, ki je to gorsko vilo slišala pripovedovati o tej dogodivščini tam v zeleni velegrajski šumici —

Utrujena nočka je v lesu pred Tugumirovim gradom z drevesci in s evetlicami spala že trdno spanje. V gradu so pa še svetili, še bdeli. V dvorani-obednici so sedeli gospod Tugumir, njega vnukinja Slavica, ki nikakor ni hotela iti spat pred drugimi, Pluzonova Slavica pa Gojnik in Godimir v prijateljskem pogovoru.

Slavica je bila nocoj privrkat po svojem dohodu prišla v obednico. Drugo jutro po dohodu je bila namreč obležala, tako je bila slaba in utrujena od dolge, težke poti. Čez dan ji je sicer postalo boljše, ali Tugumir ji ni dovolil iz postelje, in tudi drugo jutro se ne. Šele nocoj je vstala in prišla k skupni večerji.

Gojnik se je bil že v trdi noči vrnil s 'pogreba', kakor je imenoval prevoz mrliča Vrela izpred Tugumirovega grada pred mesto Velegrad. Bil je prav dobre volje.

Ravno je pripovedoval, kakšen nagrobni govor je imel, s katerimi besedami se je poslovil od telesnih Vrelovih ostankov, kar se je zaslislal pred gradom topot konjskih kopit. Nekam prestrašeno se je spogledalo vse omizje.

Slavica je bila prva pri oknu, pa jih hitro pomirila: 'Našinci-vojniki!'

'Ali je to mogoče?' je dejal Tugumir in sam stopil k oknu.

'Res so naši ljudje, ki sem jih bil poslal doli k Labi reki h Krutovi vojski. A da so že doma, to je pa čudno. Čakajte, jih grem doli na dvorišče-vprašat, ali je vojne že konec ali kaj.'

Gospod Tugumir se je kmalu vrnil z dvorišča v obednico sporočiti svojim gostom, kaj so mu povedali njegovi ljudje, ki jih je bil moral poslati kot velmož vlastnih nadknezu v pomoč.

Krut je zbral pred Labinbregom z mrljično naglieo veliko vojsko pa pričakoval prehoda in napada saksonskega vojvodiča Magnusa. A čakal je napada zaman. Dnevi so prihajali in odhajali, Magnusa pa ni bilo čez reko. S svojimi praporei je nekaj dni strašil na levem bregu Labe, v neki noči jo je pa popihljal proti jugu. 'Premislil se je, izpregledal, da ni varno zobati z nami čenč, pa jo je odkuril kot dihur', so govorili drugo jutro bodriški vojniki, ko na levem bregu Labe reke niso videli nobenega saksonskega vojnika več. Podobno je mislil in govoril tudi Krut. Iz previdnosti je pa vendar ostal še nekaj dni v Labinbregu. Ko pa Saksonceve le ni bilo na izpregled in so mu sliogleduhli, ki jih je bil poslal v njih zemljo, vrnili se so povedali, da jo je Magnus s svojo vojsko mahnil proti jugu, zatrdno proti nemškemu kralju Henrikju, je razpustil večino svoje vojske in odinil v Ljubek. Zato so prišli vojniki domobranci tako nepriakovano hitro domov.

'Če ni kakšne zvijače vmes?' je pripomnil Gojnik. 'Pa naj bo zastraen nas! Z Godimirom grem sedaj tem varnejše in brezskrbnejše v Bardevce do knezovica Budivoja in do vojvode Ordulfa, pa se bodemo pomenili in domnili, kdaj bodeta Saksonce in Danec, vsak od ene strani, napadla Kruta. S tvojim dovoljenjem, gospod Tugumir, odneva Godimir in jaz takoj jutri zjutraj — po opravku.'

(Dolge prihodnjice).

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozolja.

Najboljše staro belo vino Riesling 10 gal \$6.50, 27 do 28 gal \$15.50, 50 gal \$27.50. Staro rdeče vino Zinfandel 27 do 28 gal \$14, 50 gal \$25. Lansko belo vino 27 do 28 gal \$14, 50 gal \$25, rdeče vino 27 do 28 gal \$12.50, 50 gal \$22.50. — 100 proof močan tropinjevec 4 1/2 gal. \$12, 10 gal. pa \$25. Pri omenjenih cenah je všteti tudi vojni davek za vino. — Potovalni agent je rojak M. Žugel.

S spoštovanjem

S. JACKŠE,

Box 161 St. Helena, Cal.

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini hrvaško govoreči specialist možkih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do polnočne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popoldne. Nedeljo od 10. dop. do 2. popol. Specialist možkih bolezni.

DR. LORENZ,

644 Penn Ave. II. nadst. na ulico.

HIŠE NA PRODAJ

novi na lahka odplačila, kateri tudi prazne lote in farme.

Zavarovanje proti ognju.

JOHN ZULICH,

116. Norwood Rd., Cleveland, Ohio.

Išče se 400 premogarjev.

Za novo unijsko majno ne daleč od mesta Pittsburgha. Stalno delo za 15 let. Premog je 5 čevljev visok, ni nobenih ovir, ter je malo vode, kamenja in sleta. Toliko vozov, koliko morete naložiti. Plača po temu. Tu je 150 praznih hiš za oženjene ljudi. Oni, ki hočejo držati board imajo prednost. Hiše imajo štiri sobe, veliko klet in vodo v hiši n najemnina na mesec je le \$8.00. Ljudje, ki hočejo dobro zaslužiti naj pridejo ali pa pišejo na: **Mate Svetličič, 1312 Park Bldg., Pittsburgh, Pa.** ali **James McCuen, Supt., Atlas Coal Co., Atlasburg, Wash. Co., Pa.** Pišite v maternem jeziku na gori navedeni naslov: **Mate Svetličič**, ali pa pridite osebno k: **James McCuen**. Vzemite železnico do Burgettstowns Pan-Handle Railroad Co. in potem vzemite lokalno železnico do Atlasburg, Pa.

POPOTNIKI.

Vsem onim, ki ste namenjeni potovati v Cleveland, posebno ako imate družino, bo potrebno nabaviti pohištvo in kuhinjsko opravo ako se hočete nastaniti v naši naselbini. Zato ob tej priliki priporočam svoje velike prodajalne, kjer dobite vse kar le potrebujete. Pri meni imate vedno pošteno in zanesljivo blago.

Ako dospete v Cleveland na postajo in se ne veste kam obrniti, pokličite na telefon Princeton 1381 ali pa Rosedale 1881 in jaz bom poslal en avtomobil po vas. Ako pa vzamete pocensto karo se peljite a St. Clair karo do 62. ceste in na vogalu St. Clair Ave. je naslov:

A. GRDINA,

6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Pri meni se vedno dobijo letni koledar za 20c. poštulni znak.

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET WASHINGTON, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za navadno leto 1917

obsega razen koledarskega dela tudi sledeče:

Pesmi:

Padlim. — Vojakov grob.

Članki in povesti:

Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Soparica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hvaležnost. — Vojna tehnika v starem veku. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečjo. — Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. Osvojitve Gorice po štirinajstmesčnih bojih. Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Balkanska železnica. — V ljubljanski bolnišnici. — Ganljiva povest. — Zakaj? — Zrakoplovce in njegov stroj. — Groznja. — Hotel. — Med cowboys. — Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. — Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriškem kapitalu v Mehiki. — Čaša kave. — Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. Podražanje živil v Franciji. — Francoska legija tujcev. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patroljo. — Dve leti. — Izgube v svetovni vojni. — Umrla cesar Frane Jožef. — Rekord svetovne vojne.

Slike.

Avstrijski vojaki grade pot ob strmeh obrežju. — Avstrijska gorska baterija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v predoru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervisti. — Prihod Italijanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osvajene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obstreljevanju. — Slovenska bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. — Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Prizor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska artilerija. — Avstrijski razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve v Kostanjevici na Krasi. — Bosenski kmeti, ki prevažajo municijo na laški fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni srbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. — Avstrijski municijski transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postojanko. — Roveret.

Šala. — Zanimivosti. — Oglasi.

Koledar stane 35 centov.

Naročajte ga pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

RENE MAUPERIN.

ROMAN.

Spisal J. GONCOURT. Za G. N. pridedil J. T.

13

(Nadaljevanje).

23.

Ko je gospod Mauperin vstal, se je podal na vrt in opazil Denoisela, ki mu je prihajal nasproti.

— Vi tukaj? — Oh tej uri? — je vzkliknil začuden. — Kje ste spali?

— Gospod Mauperin! — je jecal Denoysel.

— Kaj je? — Kaj se je zgodilo?

— Henrik je ranjen.

— Nevarno? — Ali se je dvobojeval?

Denoysel je povedal glavo.

— Ranjen? ... Ah, on je mrtev.

Namesto da bi odgovoril, je planil Denoysel k njemu, objel ga je in poljubil.

— Mrtev! — je ponovil Mauperin in raztrgal roke. — Zatem je pa zajokal in zajecal: — In njegova mati... Henrik... Moj Bog... moj Bog... Trideset let ga je ljubila...

Sedel je na klop in vprašal po kratkem molku:

— Kje pa je?

Denoysel je pokazal na okno Henrikove sobe.

Ponoči so bili namreč spravili truplo potihoma v hišo in ga položili na posteljo.

— Dobro — je rekel Mauperin ni mu dal znamenja, da ne more več govoriti.

Zatem sta se začela molče izprehajati po vrtu. — Mauperin je pridružen vprašal:

— Ali je častno umrl?

— Vsi sin je bil, gospod Mauperin.

Starost se je zvrnila, odločno pogledal in rekel:

— Zdaj morava pa storiti svojo dolžnost. — Ne, toda Vi ste že storili svojo. — Zdaj čaka mene delo.

Objel je Denoisela in zajecal.

24.

— Tu je čisto navaden umor — je rekel Barouse, ko sta se vrčala z Denoiselom s pokopališča. — Zakaj nisi uredil cele stvari?

— Saj mu je vendar dal klofuto.

— Vseeno.

— Povejte to njegovemu očetu, pa boste slišali.

— O, moj Bog. — vojak. — Seveda, ti nisi bil vojak... Greš in ga pustiš usmrtili.

— Prosim Vas, gospod Barouse, dajte mi mir.

— Vidiš, jaz premišlujem. — Jaz sem bil uradnik... Zame znači smrt v dvoboju umor... Več, umor... Sicer je pa dvoboj veliko strahopetstvo.

— Do katerega nima vsakdo poguma — je pripomnil Denoysel.

Zatem sta se poslovila.

Ko je stopil stari Mauperin v hišo, se je odpravil takoj v sobo svoje žene. Težka zagrnjala so zakrivala okna; gospa Mauperinova je ležala v postelji.

Denoysel je šel v salon, kjer je našel Rene sedečo in jokajočo v naslonjaču.

— Rene — ji je rekel in j je prijel za roko. — Ubili so ga.

Rene ga je pogledala in povesila oči.

— Prav nič ni bilo treba, da bi ta Villacourt kaj izvedel o tem... On je živel kot divjak, kot volk. — On ni bil naročen na noben časopis, kaj ne?

— Ne, on ni bil naročen.

Rene je po vsem telesu vstrepetala.

— Jaz pa pravim, da mu je kak sovražnik vašega brata dal ti isti časopis. — Seveda, Vi ne razumete. — Toda edino na ta način se je moralo zgoditi.

Rene je planila kvišku in zmedeno pogledala po sobi. — Usta je odprla, ustnice so se ji premikale.

Hotela je pripoznati svojo krivdo, hotela je vzklikniti:

— Jaz sem mu poslala časopis!

Toda premislila se je, položila je roko na srce in padla na tla.

24.

Denoysel je prišel vsak dan k Mauperinu in vprašal, kako je Rene. Ko je nekoliko ozdravela, se mu je zelo čudno zdelo, da ga noče videti. — Če je bila količkaj bolna, je bil vedno pri njej. — Samo zdaj ga ne mara? — Kako to? — Zakaj to?

Danzadnja je prihajal, toda v sobo dekleta ni smel.

Šele po preteku štirinajstih dni mu je dovolila, da jo je obiskal. — Podala mu je roko in mu rekla par besed. — Takoj zatem je pa napolzaprta oči, naslonila se je nazaj kot da bi bila strašno utrujena.

To ga je silno razburjalo. — Premišljeval je, če se ji je kdaj zameril, če ji je kdaj rekel kako razžaljivo besedo.

Toda Rene se je bala Denoisela.

Spominjala se je samo začetka svoje bolezni, spominjala se je samo sekunde, predno je padla v nezavest.

Zdelo se ji je, da jo hoče zadušiti kri njenega brata. — Ali je povedala ali je izpregovorila?

Ali je mogoče v nezvesti izpregovorila tiste usodopolne besede? — Ali je povedala, da je ona poslala Henrikovemu morilecu število onega časopisa? — Ali je znan njen zločin?

Nekega dne so ji povedali, da je Denoysel odpotoval.

Rene se je globoko oddahnila.

Polagoma se ji je začelo vračati zdravje. Nekaj mesecev kasneje je bila skoraj popolnoma zdrava. — Toda naenkrat se ji je bolezen povrnila in sicer v večjem obsegu kot prej. — Sree ji je strašno močno utripalo.

Zdravnik, ki jo je preiskal, je poklical Mauperina na strau in mu rekel:

— Njeno stanje me nekoliko vznemirja... Še sam ne vem, kaj ji je pravzaprav. Bom poslal še po enega zdravnika, da bova skupaj konstatirala.

Mati, posebno pa oče, sta bila v zelo velikih skrbih. Rene je včasih vstala za par ur, hodila po vrtu, nato pa šla zopet v posteljo. Z domačini je le malo govorila. Vsakemu se je prijazno nasmešnila, aljudno pozdravila vsakega, toda v podrobnosti se ni hotela izpuščati.

Ko je nekega dne sedela na vrtu, zgodaj spomladi je bilo, se je še enkrat zamislila v dogodke, ki so se vršili prejšnje poletje in jesen.

Edino vjeje je bila znana skrivnost, da je Henrik ljubil mater njene prijeteljice Noemi. Ona je bila oni usodopolni veter pri oknu in vse slišala kaj sta govorila Henrik in gospa Bourjo.

Brat se ji je naenkrat zagnjusil. Gnjusil se ji je njegov pohlep po denarju, gnjusila se mu je njegova ozkosrčnost in brezobzirnost. Gospo Bourjo je pomilovala. — Dasiravno še ona ni poznala strasti, ki se ji pravi ljubezen, se ji je vseeno zdelo in je bila prepričana, da mora strašno trpeti ženska, katero zapusti bitje, ki ga obožuje.

Za svojo življensko nalogo si je postavila, da bo to žentev preprecila. Zdelo se ji je, da je to njena dolžnost. — Ko je namreč premišljevala, ji je padlo v glavo, da bi se kaj lahko ljubezen med gospo Bourjotovo in Henrikom ponovila. — V tem slučaju bi bila Noemi pomilovanja vredna revica, izgubljena za vse življenje.

Ko si je nadel njen brat naslov pl. Villacourt, je pretičala, če je le imela kaj prostega časa, v arhivu knjižnice in študirala zgodovino starih francoskih rodbin. — Ker je bila lepa, mlada in prikupljiva ji je šel knjižnični arhivar zelo na roko.

Nekoč mu je rekla, da bi rada izvedela, kje je rodbina Villacourt in koliko članov je še živih. — Po dolgotrajnem preiskovanju se jima je posrečilo dognati, da je en član te rodbine še živ, da se je pred kratkim vrnil iz Afrike, in da živi v nekem gozdu pri Parizu čisto samotarsko življenje.

— Kaj pa nameravate, gospodična? — jo je vprašal arhivar.

— Ničesar.

— Pa se že vsaj ne boste poročili s tem samotarjem?

— Ne, nikakor ne.

— Zakaj p vendar tako vprašujete po njem?

— Moj brat mi je naročil.

— Vaš brat? — Ah, da. — Se že spominjam. — Saj sta bila nekoč skupaj tukaj. — Tudi on je poizvedoval o tem imenu, toda jaz mu nisem mogel ničesar natančnega pojasniti.

(Dalje prihodnjije).

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1917

se dobi pri sledečih zastopnikih:

Anton Hren, Steelton, Pa.
Anton Osolnik, Luzerne, Pa.
Jos. Peterl, Willock, Pa.
Frank Jakše, 112 Marchant St., Ambridge, Pa.
Frank Novak, Greensburg, Pa.
Val. Babich, New Alexandria, Pa.

L. Hribar, Bessemer, Pa.
Jerry Koprivšek, 411 Church, So. Bethlehem, Pa.
John Demshar, Burdine, Pa.
John Pajk, Conemaugh, Pa.
Frank Demšar, Manor, Pa.
J. Polanc, 409 Ohio St., Johnstown, Pa.

Anton Valentinčič Farrell, Pa.
Frank Gabrenja, Johnstown, Pa.
N. R. Jakopich, 1037 Peralta St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Zvonko Jakše, 814 Tripoli St., Pittsburgh, Pa.

Ignac Magister, Pittsburgh, Pa.
Matt. Klarich, 832 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.
J. Jovan, West Newton, Pa.
Jos. Skerlj, Turtle Creek, Pa.
Anton Jerina, Claridge, Pa.
Mat. Kamin, Forest City, Pa.
Frank Trebetz, Export, Pa.

Vide Rovanišek, Conemaugh, Pa.
Podružnica Frank Sakser, Cleveland, O.
J. Resnik, Cleveland, O.
Chas. Karlinger, Cleveland, O.
L. Balant, 1777 E. 29th St., Lorain, O.
J. Kumse, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.

Matt. Slapnik, Collinwood, O.
Ant. Kikel, 1116 Franklin Ave., Youngstown, O.
Frank Hočvar, Bridgeport, O.
H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave., Sheboygan, Wis.
John Stampfel, 827 Indiana Ave., Sheboygan, Wis.

Aug. Kollander, 575 Reed St., Milwaukee, Wis.
Frank Skok, West Allis, Wis.
John Oberch, De Pue, Ill.
Mat. Ogrin, 1436 Sheridan Rd., Waukegan, Ill.
Fr. Petkovšek, Waukegan, Ill.

Frank Bambich, 1107½ N. Hickory Ave., Joliet, Ill.
Math. Komp, La Salle, Ill.
F. Cherne, So. Chicago, Ill.
Frank Kjurjovec, Chicago, Ill.
J. B. Verbič, Aurora, Ill.
Frank Skrabec, Stockyard St., Denver, Colo.

Peter Chulig, Pueblo, Colo.
Frank Janeš, Pueblo, Colo.
John Germ, Pueblo, Colo.
Mike Pencil, Ringo, Kans.
Frank Režišnik, Cherokee, Kans.
Rok Firm, Frontenac, Kans.
Peter Schneler, 613 N. 4th St., Kansas City, Kans.

Frank Gregorka, Little Falls, N. Y.
Karl Strniša, Gowanda, N. Y.
Math. Kobe, Calumet, Mich.
Fr. Križman, Chisholm, Minn.
Jakob Petrioh, Chisholm, Minn.
Louis Perushek, Ely, Minn.
Geo. Kotze, Eveleth, Minn.

Louis Vesel, Gilbert, Minn.
Joe Adamich, Hibbing, Minn.
M. Grabrijan, St. Louis, Mo.
A. Rudman, Indianapolis, Ind.
L. Bolskar, Clinton, Ind.
Fr. Vodopivec, Kitzmiller, Md.
Gregor Zobe, Klein, Mont.

Anton Justin, Rock Springs, Wyo.

Jakob Laushin, 706 Kansas St., San Francisco, Cal.

— Gospi Perenti, Black Diamond, Wash.

NAZNANILO.

Rojakom v Broughtonu, Bruce-tonu, Horningu, Pa., in v okolici naznanjamo, da smo pooblastili rojaka

ANTONA IPAVEČ,

da sme prejemati naročnino za Glas Naroda in izdajati potrdila. Ker je rojak brez noge in nespoben za kako težko delo, zato ga priporočamo rojakom, da mu gredo na roko, da si bo mogoč nekaj centov na ta način prislužiti.

Upravištvo Glas Naroda.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Centenim rojakom v Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh ozirih na roko.

Uredništvo.

Velika zaloga vina in žganja.

Rdeče vino v sodih 75c. galon
v galonah pa po \$1.00 "

Belo vino v sodih \$1.00 "

v galonah pa po \$1.25 "

Sod za 50 galon je zastoj; sod za 28 galon se mora plačati.

Drožnik 4 galone za \$11.00

Brinjevec 12 steklenic za \$12.00

Brinjevec 4 galone (sodček) za \$16.00

MARJA GRILL,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Stara navada

pri Slovencih je, da si za praznike Božič in Novo leto privoščijo nekaj boljšega, kakor na pr. dobrega ruma, fine slivovice, izvrstnega tropinjevca, kranjskega brinjevca ali razne druge fine likere. Z vsem tem jim pa najlažje postreže

Ignatz Podvasnik,

6325—27 STATION ST., E. E. PITTSBURGH, PA.

(Nasproti East Liberty postaje.)

Izvršujem poštna naročila.

SVOJI K SVOJIM.

DOMAČA NARAVNA OHIJSKA VINA

prodaja

JOSIP SVETE

1780-82 E. 28th St.

Lorain, Ohio.

RUDEČE VINO po \$30.00 berel.

Pri manjših naročilih cena po dogovoru.

Vino je popolnoma naravno, kar jamčim.

Naročilu je priložiti denar ali Money Order.

Dr. Richterjev

PAIN-EXPELLER

za revmatične bolečine, občutljivost in migrene, glavobole in mialgije.

Prijetni prihaja v zavoj, kot je naslikan tukaj. Odklonite vse zavoj, ki niso zapечатeni s Anchor varstveno znamko.

25 in 50 centov v lekarnah ali na ravnost od

F. AD. RICHTER & CO.

74-86 Washington St. New York, N. Y.

POZOR ROJAKI!

Nepopolnile zaslišo se ženske lase, kakor tudi se možke brke in brado. Od tega morda nastane v stih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi možjini krasni brki in brada in s tem občutljivi in očvrti. Revmatizem, kostni ali trganje v rokah, nogah in v krilu, v osemih dneh popolnoma odpravim, razne opobile, bole, tupa, krampe in gubane, potne noge kurje oči, anemije v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi morda našel brez uspeha rabi mi sredstvo za \$5.00. Pišite takoj po omili, ki su takoj pošljam zastoj.

Krasni žepni KOLEDAR za leto 1917 dobiš ako pošlješ 4 cente na poštni.

JAKOB WAHČIČ.

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Dr. KOLER

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

SLOVENSKOIZDRAVNIK

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializist v Pittsburghu, ki ima 15-letno prakso v zdravstvenih tajnih moških bolnišnicah.

Silile ali mustranje krvi zdravi s glasovito 60c, ki ga je izumil dr. prof. Erlich. Če imate mustranje po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izdajte vam bo kri.

Ne čakajte, ker ta bolezen se zalena. Izgubo semena nenaravnim potom, zdravim v par dneh, kapavac ali triper in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi izrabljivanja samega sebe.

Kakor hitro opazite, da vam po nebu, moška smetnost, ne čakajte, temveč pridite in jas vam je bom sopot povrnil.

Bušenje krvi, ki vodi k mahrju odpravim v kratkem času. Hidrocele ali kilo odpravim v 30 urah in sicer brez operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, odpravim s gotovostjo.

Reumatizem, trganje, bolečine, otok, škrofo, škrofo in druge kožne bolezni, ki nastanejo radi nečiste krvi odpravim v kratkem času in ni potrebno ločiti.

Uradna ura: V ponedeljku, sredo in petek od 9. jutraj do 5. popoldne. V torek, četrtek in soboto od 9. ure jutraj do 5. ure večer. — Ob nedeljah je do dva popoldne. 5 pošto ne delam. — Pridite osebno. — Ne poslabšajte ime in številko!

Kaj je vojna?

Rojakom v Ameriki je znana vojna le iz časniških poročil, iz raznih opisov in pripovedovanj, v resnici je pa ne poznamo in niti ne slutijo, kakšne so njene grozote.

Največja zločinstva

kar jih pomni človeštvo, se izvršujejo zdaj v Evropi. Ljudje stradajo, trpe in umirajo ter zastoj čakajo rešitve.

"Boj proti boju"

to bi morala biti deviza vsakega človeka dvajsetega stoletja. Žal, da imajo še vedno največjo besodo vladarji in diplomati, ki po svoji volji delajo in ukrepejo, kar je

slabo za narod.

Med ameriškimi Slovenci bi ne smelo biti niti enega, ki bi ne bral knjige slavne pisateljice Berte Suttnerjeve

"Doli z orožjem!"

Knjig imamo le še malo v zalogi in zato naj jo vsak, ki jo hoče imeti, čimprej naroči. — Stane 50 centov.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$1.50

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELE SVET, CENA \$1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGESKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

CENA SAMO 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVSTNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

...
DELO OKUSNO.

...
IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

...
UNILJSKO ORGANIZIRANA.

POŠENOST 501

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.